

FILADELFIAS

FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER

 Brodern for och hämtade en stor, het körsbärspaj åt mig. Jag ska säga Er, att det lönar sig att antyda. Och han sa: ”Oj. . .” Hur är det med det där, broder Neville? Där är han. Förstår Ni? Det ser ut som, att körsbärspaj liksom är en favorit. Den är verkligen god. Precis som jag säger, om då jag äter körsbärspaj, nu träffar man ju ibland på en kärna. Nu kastar jag – jag kastar inte bort pajen, jag kastar bara bort kärnan och fortsätter att äta körsbärspaj.

² Det är så jag vill, att Ni ska göra med de här budskapen. Då Ni träffar på . . . Följ bara med mig! Då Ni träffar på någonting, som Ni inte kan – inte kan smälta så precis, å, nåväl, kasta då inte bort alltsammans! Kasta bara bort den delen (kärnan) och fortsätt bara att äta paj! Å, så fort Ni har lärt Er det. Mmm.

³ Då man . . . Tycker Ni om kyckling, stekt kyckling? Nästan varenda en gör det. Nåväl då, då man äter kyckling, träffar man på benet. Man kastar inte bort kycklingen, man kastar bara bort benet. Är inte det riktigt, Pat? Man kastar bara bort benet, fortsätter att äta kyckling.

⁴ Nåväl, vi är lyckliga, för att vi kan äta Mat, som inte har ett ben eller en kärna i Sig. Bröd kom ner från himlen, som kallades ”Manna”, som var helt övertäckt med himlens sötma.

⁵ Ni vet, jag tror det var David, som en gång sa: ”Det smakar som honung i klippan.” Jag tror, att poeten sa: ”Det var Honung i Klippan.” Å, min broder, har Du smakat. . . Ser Ni. . . Liksom. . . Det smakar som honung i klippan. ”Honung i Klippan, min broder.” Det är så det är.

⁶ Ni vet, jag – jag undrade nu en gång, vad det där betydde, ”honung i klippan”. Och jag tänkte: ”Ja, det är kanske så, att de fann en bikupa en gång i en klippan.” Men då jag kom att slå upp det, fick jag litet inspiration över det. Jag. . . Inte den gången jag sökte efter det, men senare kom jag underfund om, att var och en av de där herdarna, som hade får. . . Det är någonting med det, vet Ni, våra kroppar är gjorda av jordens stoft. Varenda – varenda levande varelse kommer från jorden. Och där var de här herdarna, som trodde, att kalk hjälpte fåret, då det var något fel på det, Ni vet, var sjukt eller ett eller annat. De ville, att det skulle slicka på en sten. Man har sett får göra det, gå och slicka på stenen. Och för att få fåret att slicka på stenen, hällde de litet honung på stenen. Och då skulle fåret gå och slicka på stenen,

och då skulle det få stenen också (Förstår Ni?), då det – då det slickade i sig honungen.

⁷ Nåväl, vi har en hel påse full av Honung här. Vi ska sätta den på Klippan, inte på någon församling, på Klippan, Kristus Jesus. Och Ni får, gå och slicka nu, så ska Ni – Ni ska – Ni ska säkert bli bra med detsamma. Alla syndens besvär kommer att vara förgångna, då Ni slickar – slickar Klippan. Det är allt, man behöver göra.

⁸ Någoting om en klippa, som har helbrägdagörelse med sig, helbrägdagörelse. I gamla tider, innan de hade rabiessprutan, brukade de ha det, som de kallade för "galenskapsstenen". Då en person blev biten av en galen hund, å, då satte de honom på den här galenskapsstenen. Och om nu galenskapsstenen. . . Om han fastnade vid galenskapsstenen, blev han bra. Om den inte fastnade, då hade det gått för långt med patienten, han – han skulle dö.

⁹ Så det är så, det är idag. Det värsta bett, som jag känner till, är inte av en galen hund, utan av djävulen. Och vi har en Sten för det, Tidsåldrarnas Klippa. Håll bara fast vid Den! Så länge som man håller fast, kommer man att bli bra. Och släpp aldrig taget och backa tillbaka, fortsatt bara att hålla fast! Håll fast vid Den, så – så kommer Du – Du kommer att bli bra.

¹⁰ Innan vi nu går in i vår kvällslektion, och – och vi vill stå upp bara ett ögonblick, om vi kan, för att be.

¹¹ Du är väl inte Robert Doughertys syster, eller hur? Här. Hon ringde mig, igår tror jag det var, och talade om, att hon ville ha förbön. Och jag – jag visste inte, Du liknar henne litet grand, jag visste inte, om Du var hon eller inte. Jag såg Dig här igår kväll.

¹² Hur många vill nu bli ihågkomna inför Gud, eller vill, att Gud ska komma ihåg Er, rättare sagt? Bara. . .

¹³ Vår himmelske Fader, som – som vår lille sångledare uppe i Chicago brukade sjunga: "Kom ihåg mig, då tårarna faller ner!", Herre, kom ihåg mig nu! I dödens stund, i. . . Genom hela livet vill vi, att Du ska komma ihåg oss, Herre. Kom inte ihåg oss som syndare, som det vi är, utan vi vill, att Du ska komma ihåg oss som bekännande kristna, att vi har tagit emot Jesus Kristus, Din Son och vår Frälsare, som vår – att Han är vårt försoningsoffer för våra synder. Det där, vi vet, att det är den enda – enda chansen, som vi har, den enda vägen, det enda medlet till frälsning. Det är inte genom någon kyrka eller genom några andra mekaniska apparater eller någon organisation, utan genom Jesus Kristus och Honom allena.

¹⁴ Så vi närmar oss i Hans Namn ikväll och ber, att Du ska välsigna oss, då vi samlas för att studera Ditt Ord och för att få veta, vad Du har i beredskap åt oss ikväll, så att vi kan bygga upp våra – våra andliga kroppar till en livaktig Församling. En Församling som Du kan bo och vandra i och känna Dig bekväm,

där Du vandrar ibland Ditt folk och talar om för oss, vad vi ska göra, och veta att vi skulle göra det med detsamma.

¹⁵ Och vi älskar Dig, Fader, men vi vet, att vi inte riktigt är i det tillståndet ännu, att Du kan tala genom oss precis som Du vill. Så vi ber, att Du ska omskära, dvs. skära bort all den här dårskapen, allt det onödiga köttet från oss ikväll, så att vi kan vara helt hängivna åt Dig, så att Du skulle kunna använda oss när som helst. Och vi ber, att den tiden ska vara ikväll, Fader, att Du ska använda oss till att hämta fram de här guldklimparna ur Bibeln, och putsa av dem och låta människorna se Kristi spegelbild i den här mäktiga församlingstidsåldern. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

¹⁶ Nu har vi haft församlingstidsåldrarna fram tills församlingstidsåldern för ikväll nu är den sjätte församlingstidsåldern. I morgon kväll avslutar vi församlingstidsåldrarna, vi har tagit en varje kväll, måndag till och med söndag. Och ikväll kallas församlingstidsåldern för Filadelfias församlingstidsålder. Och stjärnan eller budbäraren, änglabudbäraren till den församlingstidsåldern tror vi högtidligen, av hela vårt hjärta, att det är John Wesley. Församlingstidsåldern började år 1750, då den lutherska församlingstidsåldern slutade, och varade fram tills 1900 någonstans, omkring 1906 e. Kr., den wesleyanska församlingstidsåldern. Och sedan utgick Laodicea ifrån den.

¹⁷ Och tidsåldern är nu den ”broderliga kärlekens” tidsålder, församlingstidsålder, den stora ”missions”-tidsåldern och den ”öppna dörrens” tidsålder. Och belöningen var en – en pelare, ”utgjordes av en pelare”, och uppenbarelsen av tre Namn: Guds namn, Guds Stads namn och Guds nya namn, det är den uppenbarelse, som gavs till den här församlingen, i den här tidsåldern. Och församlingen, nu . . . Den här tidsåldern börjar i Uppenbarelsesboken 3:7 ner till den 13:e versen, och till och med den 13:e versen, Uppenbarelsesboken 3:7 till 13.

¹⁸ Nu har vi tagit en överblick av de här litet grand om kvällarna, gått tillbaka. Och församlingstidsåldern, först var det den efesiska församlingstidsåldern. Kan någon säga direkt, vem ängeln eller Ljuset var, (predikanten) till den församlingstidsåldern? Paulus. Efesus församlingstidsålder, 55 till 170 e. Kr. Orsaken till att jag tog fram 55, det var då han startade sin missionsresa, och det var då, som han grundade den efesiska församlingen och de – och de olika församlingarna framöver där.

¹⁹ All right, den andra församlingstidsåldern var Smyrna. Kan någon komma ihåg, vem den församlingstidsålderns ängel var, någon i klassen? Irenaeus är rätt. All right, den var 170 till 312.

²⁰ Den tredje församlingstidsåldern var Pergamus församlingstidsålder. Kan någon i klassen komma ihåg, vem

som var den församlingstidsålderns helige? Den helige Martin är rätt. Från 312 till 606.

²¹ Och så var nästa församlingstidsålder Tyatira. Kan någon komma ihåg den helige och budbäraren, ängeln till den tidsåldern? Columba är rätt. Och den var 606 till '515.

²² Den nästa var Sardes församlingstidsålder, vilket var igår kväll. Och någon... Naturligtvis vet Ni, vem ängeln till den församlingstidsåldern var. Kommer Ni ihåg det? Martin Luther. Och då var hans 1520 fram till 1750.

²³ Och ikväll är vi på Filadelfias församlingstidsålder, som är John Wesley, den tidens budbärare, från 1750 till 1906 e. Kr., och det är den "broderliga kärlekens" tidsålder.

²⁴ Nu finner vi, att var och en av de här församlingarna, församlingstidsåldrarna, uttryckte den församlingens karaktärsdrag. Den – den talade om, vad församlingen var och församlingens karaktär, rättare sagt församlingens karaktärsdrag.

²⁵ Igår kväll var det nu Martin Luther. Jag... I de här är jag... Orsaken till att jag tar fram det här och pojkarna tar upp det på band... Jag studerar hela långa dagen. Och man säger: "Hela långa dagen på bara det lilla av historien, som Du ger här?" Nej. De historiska punkterna kommer att gå till boken. Förstår Ni? Detta här, är jag... Orsaken till att komma hit, är att få de här sakerna utdragna genom inspirationen från att stå inför Er människor, där vi samlas för att få inspirationsdelen av det. Historien, den kan jag läsa ur boken, men det är här jag söker inspirationen, sedan plockar vi upp det från bandet. Då har vi... Vi har... I boken sedan kommer vi att ha både dess historiska data och även vad Den Helige Andes inspiration har gett oss, medan vi var tillsammans här, på de här himmelska platserna i Kristus Jesus. Och jag tror, att det borde åstadkomma en slående liten kommentar om de här församlingstidsåldrarna. Och må Herren bevilja oss Sina välsignelser till det!

²⁶ Nu... Igår kväll, då församlingstidsåldern var *Sardes* församlingstidsålder, den kallades i grekiskan faktiskt för "den undkomna", men jag tror, att den engelska översättningen är "död". Nu var det både en "död" församling och "en, som hade undkommit", för det var den församlingen, som hade dött under påvereringen på 1500-talet där, eller 1520, den – den mäktiga påvereringen, som vi kallar för den mörka medeltiden, då kristenheten var i den lägsta ebb den någonsin har varit eller någonsin kommer att vara, t.o.m. i Laodiceas församlingstidsålder.

²⁷ Det är nu ändå en av de slående sakerna, håll kvar i Ert minne. att de här församlingstidsåldrarna börjar, och vad det än är, som finns i den där ena församlingstidsåldern, det går hela vägen fram genom varenda församlingstidsålder, och var

och en av församlingstidsåldrarna överlappar varandra. Om Ni studerar historien noga tillsammans med boken, kommer Ni att finna det.

²⁸ Det är liksom lappar *så här*, som ligger över varandra. Och en församlingstidsålder tar slut, och det är meningen att ängeln, som kommer in däremellan, ska kalla tillbaka den där församlingen till den tro, som den en gång förlorade. Det har alltid varit så.

²⁹ Titta på Judas brev, sista boken i Bibeln, ser Ni, innan man kommer till Uppenbarelseboken där! Judas sa: "Jag skrev till – skrev till Er, så att Ni allvarligt skulle kämpa för den Tro, som en gång överlämnades åt de heliga." Överlappningen mellan apostlarna och Uppenbarelsebokens tillkomst, för de flesta apostlarna var döda då. Ser Ni, de hade gått vidare. En enda, som levde vid den tiden, det var den helige Johannes, den gudomlige, vilken är uppenbararen eller skrivaren, som fick Uppenbarelsen från Herrens ängel, att skriva Uppenbarelseboken.

³⁰ Ser Ni, de lappar nu över varandra. Så nu . . . Jag antar, att Ni har lagt märke till det där och tillägnat Er det, då vi har kommit framåt, eftersom jag har nämnt det. Hur det till och med här i *Sardes* tidsålder, det var äktenskaps-tidsåldern. Församlingen kom faktiskt aldrig verkligen till full existens förrän i Tyatira, men den blev gift i Sardes. Och *Sardes* betyder "vara i ett – ett äktenskap."

³¹ Nu – om Ni nu lägger märke till, att den gifte sig *här*, och sedan överlappade in i den där tidsåldern *där*. Och Ni lägger märke till, att Luther, igår kväll, kom ut med ett "dött" namn, ett dödens namn, och sedan "den undkomna". Ser Ni, den hade den döda församlingen *här* bortifrån och den lilla skaran, som undkom, som fördes ut i den här tidsåldern *här*.

³² Och ikväll, då vi hamnar i Filadelfias tidsålder, för den in början på Laodiceas tidsålder.

³³ Därefter imorgon kväll, då det tar slut på . . . Precis vid slutet, så lägger man märke till, att ängeln dyker upp precis vid ändens tid (och bara vid ändens tid) för att tillrättavisa församlingen, för att den har förlorat sin första kärlek, och hur den har kommit bort ifrån Gud, liksom de gjorde fram igenom tidsåldrarna där. Och vid den tiden kommer Bortryckelsen för att ta hem Församlingen, Församlingen far upp precis vid den tiden i Budskapet. Och så – vi närmar oss den tidsåldern nu. Fick Ni tag i det där? All right. Förstår Ni? All right. Ser Ni, precis vid den tiden, då församlingens ängel (tidsålderns budbärare) kommer in för att tillrättavisa dem, för att de har förlorat sin första kärlek, föra . . . Försöker föra dem tillbaka.

³⁴ Samma sak som budbäraren gör ikväll, ängla-budbäraren kommer tillbaka för att tillrättavisa dem (i varenda tidsålder så där) för vad de hade gjort. Så det där åstadkommer en

överlappning i var och en av församlingstidsåldrarna, de bara överlappar varandra så där. Liksom då man går uppför en trappa, den ligger i trappsteg *så där*, då den går upp.

³⁵ Nu har jag bara ett kort stycke historia här om budbäraren för ikväll, om John Wesley. John Wesley var tidsålderns stjärna. Och han föddes den 17:e juni 1703 i Epworths prästgård i England. Han var det femtonde barnet av nitton barn. John och Susanna Wesley, far och mor. Fadern, en predikant, modern en hängiven helig. Fastän hon hade nitton barn att ta hand om, fann hon mycket tid under sin hektiska dag till att undervisa sina barn bibliska lärdomar och bibliska berättelser och be för dem. Det var det, som gjorde pojkar till vad de var. Den store sångförfattaren, Charles, hans bror, som gav världen några av de mest inspirerande sånger, vi någonsin har fått.

³⁶ John, en kollega till George Whitefield. John – John Wesley och George – George Whitefield var faktiskt den förste grundaren av det här metodistiska . . . Rättare sagt, helgelsen.

³⁷ John steg upp tidigt varenda morgon. I sextio år steg han upp varenda morgon klockan fyra. Det är en sak, som församlingen har fallit ifrån. Steg upp varenda morgon klockan fyra och predikade klockan fem på morgonen i femtio år på raken. Och ibland predikade han från två till fyra gånger om dagen. Det sägs av folk i England, att: "Han red till häst fyratusenfemhundra engelska mil varje år för att predika Evangeliet." Fyratusenfemhundra engelska mil på ett . . . Det är engelska mil, vet Ni, de är längre än våra, för att predika Evangeliet.

³⁸ Många böcker om hans . . . De skrevs som skvaller om honom på hans tid, baktalade honom, hade roligt åt honom. Men de har glömts bort för länge sedan nu, det har deras författare också. Man kan inte göra någonting emot ett Guds barn och komma undan med det, man bara – man bara fåktar i luften. Gud kommer att ta dem raka vägen igenom ändå.

³⁹ Han kallades metodist på grund av sina metoder att göra saker. Det sägs att: "Under sin livstid predikade han mer än fyrtiotusen predikningar." Tänk på det: fyrtiotusen predikningar! Strax efter hans frånfälle 1791 rotade Metodistsamfundet sig i världen och startade Metodistkyrkan. Då var naturligtvis Asbury och många andra inne vid den tiden.

⁴⁰ Om vi nu lägger märke till hälsningen till den här församlingen, då vi nu kommer att börja med den 7:e versen, Filadelfias budbärare. Den sanna Församlingen i – sanna Församlingen i den bekännande församlingen. Det fanns en sann Församling i den bekännande.

. . . till Filadelfias församlings ängel skriv! . . .

⁴¹ Jag har fäst Er uppmärksamhet vid överlappningen, var och en, nu. Nu kommer Ni här att få ängeln . . . Om Ni vill ge

akt på sättet han införde tidsåldern för. . . Den metodistiska tidsåldern lappar sig på och kommer att gå in ett litet stycke i Filadelfias. . . Rättare sagt, den Laodiceiska, Pingst-tidsåldern. Då, Pingst-budbäraren, imorgon kväll, kommer tillbaka för att tillrättavisa de här för att de fallit, precis liksom den här tidsåldern tillrättavisade dem för att de fallit här borta i Sardes (i den lutherska tidsåldern), överlappningen.

⁴² Broderlig kärlek. Det var en stor tidsålder av missionärer och missioner. Världen har aldrig sett en tid, den går till och med över in i vår tid nu, som världen aldrig har sett en sådan tid av missionärer överallt. På de sista. . . Å, jag skulle säga de sista hundrafemtio åren har det varit en av de mest enastående tiderna i världens historia, då missionärerna har kommit in i alla delar av världen med Evangeliet. Det har varit. . .

⁴³ Vad litteratur beträffar – litteraturmässigt, har det bara gått, man har sänt ut Evangeliets budskap på papper och traktater och böcker osv., Evangeliet har för länge sedan gått till varenda nation under himmelen, för länge sedan. Så, ser Ni, det där bevisar, att det inte var det där, som Jesus talade om. Han sa aldrig: "Gå ut i hela världen och skapa bibelskolor!" Inte heller sa Han: "Gå ut i hela världen och dela ut litteratur!"

⁴⁴ De där sakerna är fina, men Hans uppdrag till Församlingen var: "Gå ut i hela världen och predika Evangeliet!" Och Evangeliet är inte uteslutande Ordet, utan det är att få Ordet att bli levande. Förstår Ni? För Jesus sa omedelbart: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Ni vet, Markus 16, Hans sista – Hans sista uppdrag till Församlingen var: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Hans första uppdrag till Församlingen, i Matteus 10:e kapitel, var: "Hela de sjuka, låt de döda uppstå, kasta ut demoner! Lika gratis som Ni har fått, ska Ni ge gratis." Och Hans sista Budskap till Församlingen var: "Gå ut i hela världen och predika Evangeliet för varenda skapelse! Den som tror och blir döpt ska bli frälst, den som inte tror ska bli fördömd, och dessa tecken ska följa dem, som tror."

⁴⁵ Är det inte underligt, att många klipper bort den där delen där? "Och" är ett bindeord, som binder ihop ens mening, ser Ni. Nu sa Han: (Många predikanter kommer att säga: "Gå och predika Evangeliet!") "Den som tror och blir döpt ska bli frälst, och den som inte tror ska bli fördömd, och dessa tecken ska följa dem. Ska följa dem. Dem som tror. I mitt Namn ska de kasta ut demoner, de ska tala med nya tungor. Om de tar upp ormar eller dricker någonting dödligt, ska det inte skada dem. Om de lägger sina händer på de sjuka, ska de bli friska." Tecken på att den levande Guden rör Sig ibland människorna. Å! Hur långt, nu då? Till hela världen. Får Ni tag i det? Hela världen.

⁴⁶ Så därför, då jag säger, att Pingst-budskapet. . . (Inte Pingst-organisationen nu.) Pingst-budskapet är det enda sanna

Budskapet ifrån Gud. Titta nu, Markus 16, om Ni läser Det där. All right, just här uppdrog Jesus åt Sin Församling: "Gå ut i hela världen! Predika Evangeliet! De här tecknen: tungotal, att hela de sjuka, utföra kraftgärningar . . ." Kommer att räcka hur långt? "Hela världen." Hur – hur många? "För varenda skapelse." Det är hela vägen fram till änden här, "Till fulländningen." All right. Dessa tecken ska följa bara *den här* församlingen? "Dem som tror, i hela världen. Hela världen, till varenda skapelse, dessa tecken ska följa dem." Inte *den här*, "dem" som tror. Så det är en Pingst-församling. Förstår Ni?

47 Nu har vi tagit i den här tidsåldern, just här, där vi är ikväll på Filadelfias. *F-i-l*, Fildadelfias församlingstidsålder. I den tidsåldern där, evangeliserades och har missionerats, över hela världen med litteratur.

48 Jesus sa: "Då det här Evangeliet har predikats – det här *Evangeliet* har predikats för hela världen som ett vittne om mig, då ska änden vara." Nåväl då, om det var det där Han talade om, att sprida ut litteratur, sända ut missionärer med läsning, skrivning, räkning och att dela ut traktater och få folk att skaka hand och tro, att det finns en Gud, om det var allt det var, då är Han långt efter Sin tillkomst. Mmm. Så det visar, att Evangeliet . . . Paulus sa: "Evangeliet kom inte i ord allenast, utan genom kraft och Den Helige Andes uppenbarelse."

49 Så då Jesus sa: "Gå ut i hela världen och predika Evangeliet!", sa Han: "Gå ut i hela världen och demonstrera!" Å, jag tycker om det där. "Demonstrera Evangeliets kraft!" Att ta Ordet, så som Det står, och visa människorna, vad Det säger, och sedan få Det att uppenbara Sig för dem. Å, det är vägen. Det bevisar Det.

50 Å, då den store Morris Reidhead stod där i mitt rum den där dagen, presidenten för Sudan Missions, den största i världen! Då han sa: "Broder Branham, eftersom Du är baptist, borde Du veta, vad som är Sanningen."

Jag sa: "Bibeln är Sanningen."

Och han sa: "Nåväl . . ." Han sa: "Vad har de här pingstvännerna?"

Jag sa: "Den Helige Ande." Förstår Ni?

Och så sa han: "Å, jag har sett dem riva upp möblemanget och sparka omkring sakerna."

51 Jag sa: "Ja! Det enda det är, är att Ni män håller Er tillbaka och isolerar Er ifrån dem." De har massvis med ånga, de skulle kunna få hjulet att rulla och göra någonting, men de blåser ut alltsammans genom visslan, ser Du. Jag sa: "Om de bara skulle ställa ner henne här, skulle de ha tecken, under och kraftgärningar och allting. Men de vet inte, vad de ska göra med

det, det måste ta vägen någonstans, så de bara – bara ropar ut det och blåser ut det.”

⁵² Mmm, jag skulle då hellre blåsa ut det än att hålla på det och inte få någon ånga att blåsa ut. Skulle inte Ni? Som den gamle mannen brukade säga: ”Jag skulle hellre vara rädd för en liten löpeld . . . Jag skulle hellre ha en liten löpeld än att inte ha någon eld alls.”

⁵³ Felet med det idag, vi försöker att *måla* en eld, säga: ”Ni vet, långt tillbaka på Pingstens tid gjorde de *det här*.” Vad gör det nu för nytta, att visa en frysande människa (som håller på att frysa ihjäl) en målad eld? Det kommer inte att hjälpa henne alls. Nej. Man måste . . . Hon måste ha elden själv. Och om det finns en Guds kraft, som fick pingstvännerna att verka för Herren och göra de gärningar och tecken, som de gjorde, om man inte bara *målar* bilden, utan ger dem bilden i verkligheten, kommer de att få samma upplevelse, samma frälsning, besegla sitt eget vittnesbörd på det sätt *de* gjorde. Förstår Ni? Men man måste få fram det till dem. Man får inte placera det tillbaka i någon annan generation, utan ta fram det hit.

⁵⁴ Nu finner vi, att denna broderskärlekens tidsålder var en stor missionstidsålder. Jesus sa: ”Ut i hela världen och till varenda skapelse, *och* dessa tecken ska följa med.”

⁵⁵ Då vi nu har kommit fram genom historien och genom Bibeln, så vill jag fråga Er, om inte varenda kväll har . . . Vi läser i Bibeln här, att Jesus talade om för Johannes, vad som skulle ske, och just här tog vi historien och bevisade, att det verkligen skedde. Precis exakt. Och det är orsaken till, att det tog mig en sådan tid att söka fram de här – de här männen, för att se efter var denne Guds tjänare var, som bar det här Budskapet raka vägen igenom, men han fanns där. Han fanns där, precis som Bibeln sa, bevarade Budskapet precis som Det var från begynnelsen, fifflade aldrig med Det.

⁵⁶ Och så har vi sett, att det var nästan utplånat, och han kallade den där samma tidsåldern för en ”död tidsålder”, mörk osv. Och så kom det ut bara ett litet ljus, sedan litet mera styrka och gick sedan in i pingsten (den verkliga upplevelsen) igen, precis vid ändens tid. Och sedan hämtades Bruden bort, och bort for Det, och Vedermodan satte in igen, all right, den Stora Vedermodan, som kommer fram för hela världen.

⁵⁷ Den stora missionstidsåldern nu, broderskärleken, missionernas tidsålder. Låt mig bara nämna för Er några av de stora männen (och så skrev jag bara ner deras namn här): John Wesley, George Whitfie- . . . Whitefield, han var omkring 1739, Charles G. Finney, Dwight Moody, William Carey, den store missionären, som for till Indien 1773, David Livingstone, till Sydafrika. Ser Ni, alla de där, en del av de där stora männen. Bara . . . Jag har namn på en massa av dem här, stora män som

levde i den där broderskärleken. Så att den svarta människan, den vita människan, den bruna människan, den gula människan, alla murar revs ner, och de här männen for ut på missionsfälten. Broderskärlek, att räcka ut en hand till alla nationer överallt, och det öppnades för dem, så att de kunde fara. Ännu en den öppna dörrens tidsålder, för de kunde inte. . . Tidigare skulle de inte ha kunnat göra det, de påvliga och – Roms påvedöme osv. hade allting så tillbommat, att de inte skulle ha kunnat fara. Men i den där tidsåldern öppnades dörrarna, för Han sa, att det var en ”den öppna dörrens” tidsålder.

⁵⁸ De öppnade många dörrar under den där tidsåldern: dörren till Evangeliet, dörren till missionsfälten, dörren tillbaka till Kristus, och allting öppnades under den där tidsåldern. Och man kan se, vad de gjorde, bröderna gjorde ett underbart arbete med det.

⁵⁹ Och från John Wesley, stjärnan efter Sardes Tidsålder, sedan han kom över för att väcka upp dem från Sardes Tidsålder, har i de gångna hundrafemtio åren stora missionärer (som i ingen tidigare tid eller tidsålder) övertäckt hela jorden. Tänk på det! Varenda nation under himlarna har hört Ordet. Det färdigställdes för många, många, många år sedan, ser Ni, men inte Evangeliet, bara Ordet. ”Bokstaven dödar, men Anden ger Liv.” Förstår Ni?

⁶⁰ Då jag stod i Sydafrika där på plattformen den där dagen och såg, att det var tusentals tusenden, som satt där ute, Muhammedaner. Och jag träffade en muhammedansk missionär. Och den här muhammedanske missionären sa: ”Å, den där dyrbara själen!” Nu hade den där mannen varit där borta i årtal och hade omvänt en enda muhammedan till Kristus. För muhammedanerna utgick ifrån medo-perserna, liksom deras lagar inte varken förändras eller ändras, då de är muhammedaner, är de muhammedaner för alltid.

⁶¹ Så där hade de den där enda själen, som den här brodern talade om, som stod där ute på gården i Pretoria, Sydafrikas huvudstad. Det där är uppe i den – i den fria staten, den fria staten, Orange-staten, och borta i Transvaal.

⁶² Och därifrån for vi vidare ner till Capetown och Bloemfountein och den vägen och kom tillbaka upp genom Grahamstown, East London och sedan in i . . . Tillbaka till Johannesburg igen, sedan vi lämnat Capetown och kom uppför kusten.

⁶³ All right, den sista staden vi for till var Durban, där vi samlade de flesta av de infödda, där var det hundrafemtio- eller tvåhundra tusen infödda, som satt där ute, muhammedaner, infödda, vi hade . . . De hade . . . Tagit för flera veckor . . . Racerbanan, mycket större än Churchill Downs, världens näst största. London har den största, Sydafrika och – och Churchill

Downs. Så hade de inhägnader, för de hade stamkrig, och polisen (två-eller trehundra vakter) stod där ute och drev in var och en av stammarna in i inhägnaderna, så de inte skulle strida mot varandra, och avväpnade dem deras spjut och assegajer osv., som de bar med sig. De satt på marken där, den ena tittade genom staketet på den andra, och stamkrig. Deras hövdingar . . . De bar dem på . . . Någon med en stor solfjäder fläktade dem så där, och drottningarna. Rhodesias drottning kom ner med tjugosju vagnslaster eller tåg eller vagnar fulla med folk från Rhodesia, för att vara med på mötesserien. Och ett – ett specieltåg kom ner.

⁶⁴ Herren gjorde stora ting, stora underverk och tecken. Och vad fann vi? Sidney Smith, Durbans borgmästare. Då jag gick ut den där dagen, sa jag: "Vad har den där mannen . . . Det där lilla märket omkring hans hals?" En färgad man, som vi skulle kalla det här, neger-rasen. Det var, vad jag var där för att predika för. Och många av dem bar inga kläder alls, ingenting, män eller kvinnor. Så då hade han en avgud på sin arm och han hade ett litet märke om sin hals. Jag sa: "Vad har de . . . Vad är de där märkena om deras hals till för?"

Man sa: "De är kristna."

Jag sa: "Kristen? Med en avgud i sin hand?"

⁶⁵ Han sa: "Nåväl, nu, broder Branham, jag . . . Han är en Songhai", sa han, "jag kan tala hans språk." Han sa: "Vi ska bara köra fram dit, så talar Du med honom, kallar honom vad Du vill. Tala bara som om Du tänkte ställa honom några frågor, så ska jag fråga honom och sedan tala om för Dig, vad han sa."

⁶⁶ Så jag sa: "God dag, Thomas!" Jag kallade honom Thomas, för jag tyckte, att det var ett väl passande namn. Och jag sa – jag sa: "God – god dag, Thomas!" Och han såg på mig. Och jag sa: "Är – är Du en kristen?"

"Ja", han – han var en kristen.

⁶⁷ Och jag sa . . . Å, naturligtvis kände han mig inte. Han hade aldrig . . . Ingen av dem hade någonsin sett oss än. Så jag sa: "Vad gör Du med den där avguden?"

Han: "Å, hans – hans far bar omkring den." Ser Ni, det var – det var gud. Förstår Ni?

⁶⁸ Och jag sa: "Din far bar omkring den." Jag sa: "Men det – det är ingen orsak för Dig att bära omkring den. Du är en kristen, Du borde inte bära omkring den."

⁶⁹ Han sa: "Nja, en dag hade lejonet jagat hans far, och han byggde upp en liten eld och läste den bönen, som häxdoktorn hade lärt honom, över den här avguden, och avguden körde bort lejonet." Djuren dödar en massa av dem där. Och han . . .

⁷⁰ Och jag sa: "Titta, det – det var inte bönen, som häxdoktorn lärde Er, det var elden, som jagade bort lejonet." Jag sa: "Lejonen är rädda för eld." Och jag sa: "Som en kristen, Thomas, borde Du

inte bära omkring den där. Du borde inte ha någonting med den att göra.”

⁷¹ Och han sa: ”Å, men”, sa han, ”om Amoyah. . .” Det är den osynliga kraften, vår Gud, som vi inte ser. *Amoyah* betyder någonting, ”en kraft liksom vinden”. Han sa: ”Om – om Amoyah misslyckas, kommer inte den här att göra det.” Så han skulle bära omkring dem båda: ”Om den ena inte fungerar, kommer den andra att göra det.” Det där är nu kristendomens styrka. Mmm. Ja. Oj, oj!

⁷² Men sedan, den eftermiddagen, då Den Helige Ande kom ner vid mötet på racerbanan och började uppenbara hjärtats hemligheter, sedan jag hade tagit Skriftstället. . .

⁷³ Omkring en timme, då det egentligen tog mig femton minuter, för de hade femton olika tolkar, som det skulle gå genom. Så jag talade liksom: ”Jesus Kristus Guds Son.” Och *den här* sa: ”Ah, bah, bah, bah, bah.” Och *den här* gick på: ”Glo, glo, glo, glo.” Och *sedan*: ”Um, um, um”, så där. Allt betydde: ”Jesus Kristus Guds Son.” Tolkar. Och jag var tvungen att skriva ner, vad jag hade sagt sist, jag skulle inte veta, var jag var någonstans, och sedan vänta, tills de blev färdiga.

⁷⁴ Och sedan då det kom tillbaka, sa jag: ”Nu berättade missionärerna för Er om en Jesus, som kom för att frälsa Er.” Man kunde se dem titta på varandra, Ni vet, olika stammar hela vägen upp och ner så där. Jag sa: ”Missionären berättade det där för Er. Men gjorde den där missionären. . . Då man läser den här Boken, såg Ni där, att Han var en stor Helbrägdagörare och sa, att Han skulle leva fram genom tiden i människorna, tills Han kom tillbaka? ’De gärningar, som jag gör, ska Ni också.’ Ni, som någonsin har tagit emot Kristus som Er Frälsare, med de där märkena på Er, skulle Ni vilja se Jesus komma tillbaka upp hit idag och gå ner genom folkmassan och göra samma sak, som Han gjorde, då Han var här på jorden?”

⁷⁵ Å, allesammans av dem: ”Förvisso!” De ville se det där, ser Ni. De ville ha det där.

⁷⁶ Jag sa: ”Så om Han skulle göra det, använda oss här till att göra samma sak, som Han gjorde, då Han var här på jorden, skulle Ni tro på Hans Ord?”

”Å, visst!” Ser Ni muhammedanerna satt där ute.

⁷⁷ Den första. . . Andra personen på plattformen var en muhammedansk kvinna. Den Helige Ande talade, jag sa själv till kvinnan, jag sa: ”Nu vet Du, att jag inte känner Dig, jag kan inte ens tala Ditt språk.” Och hon medgav det.

⁷⁸ Hon hade den röda pricken just här mellan sina ögon, vilket visade, att hon var fullblodsmuhammedan. Så jag sa: ”Nåväl, nu, då det gäller att hela Dig, så kan inte jag hela Dig.” Men jag sa: ”Förstod Du, vad jag sa i eftermiddag, Budskapet?”

79 Och hon – hon svarade den muhammedanske tolken, att . . . Hon var indiska, det var vad hon var. Hon sa: ”Jo, hon förstod det. Hon hade läst Nya Testamentet.” Å, ja. Mmm.

80 Ser Ni, de tror också på Gud. De är Abrahams säd också. Förstår Ni? Men hon sa, att hon ”trodde på Gud”, men hon ”trodde att Mohammed var Hans profet”. Och vi tror, att Jesus var Hans Son. Förstår Ni? Så hon sa, å, hon – hon ”trodde på Gud”.

81 Och jag sa: ”Så om Du känner till Gamla Testamentet och vet, vad Gud var i de män, som har gått före, i förgångna tidsåldrar, så var det meningen att Jesus, Den som vi kallar för ’Kristus’, skulle vara Gud-profeten. Han . . . De dödade Honom. Ni tror, att de inte gjorde det, för Ni säger, att han satte sig på en vit häst och red bort. Det är vad Ni har fått lära Er av Er präst, att: ’Nu blev Han aldrig dödad. Och han dog en normal död någon annanstans åratal senare.’”

82 Jag sa: ”Ni tror det. Men denne Jesus, sätet . . . Enligt Nya Testamentet dog Han och uppstod igen och sände Sin Ande tillbaka över Sin Församling.” Nu har man dem, ser Ni. Det där är exakt, vad den där muhammedanen utmanade Billy Graham om, ser Ni. Samma sak, samma princip.

83 Jag sa: ”Om nu . . . Mohammed gav aldrig Er alla några löften. Men Jesus gav oss ett löfte, att samma gärningar, som Han gjorde, skulle vi få göra också. Nu kommer du ihåg, att Han sa i Johannes 5:19: ’Jag gör ingenting, förrän Fadern visar mig det.’” Jag sa: ”Om nu Jesus vill komma och visa mig, vad Ditt bekymmer är, eller varför Du är här, tala om för Dig, vad Ditt resultat var, vad Ditt förflutna var, och vad Din framtid kommer att bli, Och om Han kan tala om för Dig, vad Din framtid . . . Vad Ditt förflutna var, kommer Du säkert att tro på, vad framtiden kommer att bli.”

Hon sa: ”Det är sant.” Genom tolken, ser Ni.

Och jag sa: ”All right, må Han göra det!”

84 Och alla de där muhammedanerna reste sig bara upp och tittade, vet Ni. Och då Den Helige Ande sa: ”Din man, en kort, tjock man, med en svart mustasch. Du var hos en doktor för omkring tre dagar sedan.” Han sa: ”Du har två barn. Han gav Dig en kvinno-undersökning, han sa: ’Du hade en cysta på livmodern.’”

Hon tittade ner, böjde sitt huvud, hon sa: ”Det där är sanningen.”

85 Och jag sa: ”Om Du nu läste Nya Testamentet, är det där likt Jesus Kristus, som talade med kvinnan vid brunnen?”

”Det är sant.”

86 Och jag sa: ”Nåväl, varför kom Du till mig, som är kristen? Varför gick Du inte till Din muhammedanske profet?”

Hon sa: "Jag tror, att Du kan hjälpa mig."

⁸⁷ Och jag sa: "Jag kan inte hjälpa Dig. Men om Du vill ta emot denne Jesus, som är här nu, som känner till Ditt liv och vet allting om Dig, kommer Han att hjälpa Dig."

Hon sa: "Jag tar emot Jesus som min Frälsare."

⁸⁸ Det gjorde det. Det var det. Tiotusen muhammedaner kom till Kristus den eftermiddagen. Förstår Ni? Omkring trettio år på missionsfältet, och det omvände en enda genom litteraturen, men på fem minuters tid kom tiotusen genom att Evangeliet gjordes uppenbart.

⁸⁹ Gud sa aldrig till oss att bygga kyrkor, sa aldrig till oss att skapa skolor. De är all right. Sjukhus osv., Gud vet, att vi behöver dem, det är Hans program. Men Församlingens uppdrag är att "Predika Evangeliet!" Men vi delar ut traktater, litteratur från Asbury, det här fina lilla stället här uppe, som . . . Gud välsigne de där människorna, den där lilla metodistskolan här uppe i Wilmore i Kentucky, det är ett av de finaste, andliga, små ställena i världen, antar jag, vid den här tiden. De är fina människor.

⁹⁰ Och jag kom ner ifrån . . . Jag glömmer . . . Det var Rhodesia, men jag vet inte namnet på staden. Billy, kan Du komma ihåg det? [Billy Paul säger: "Salisbury." – Utg.] Salisbury, det är riktigt. New Salisbury. (Han är mitt minne.) New Salisbury i Rhodesia. Och vi kom ner ifrån Rhodesia, och jag såg ett amerikanskt pass, då vi gick ombord på planet, en pojke och tre flickor. Och jag sa . . . Gick fram till dem, jag sa: "Hallå, där!" Jag sa: "Jag ser, att Ni har ett amerikanskt pass."

Han sa: "Ni talar engelska."

Jag sa: "Ja", sa jag, "Jag – jag är amerikan."

Han sa: "Jaha, det är fint."

Jag sa: "Är Ni på resa?"

Han sa: "Nej, vi är missionärer."

Jag sa: "Å, så trevligt!" Jag sa: "Verkligen glad att få träffa Er." Och jag sa: "Varifrån är Ni? Vilken församling, eller är Ni med i en organisation, eller bara fria?"

Han sa: "Nej, vi är metodister. Vi är från Wilmore i Kentucky."

Jag sa: "Det är ju nästan hemma på min bakgård." Jag sa . . .

Han sa: "Du skulle väl inte händelsevis vara den där broder Branham här uppe?"

⁹¹ Jag sa: "Jajamensan, det är riktigt." Och det där – det där det botade honom just där. Ni förstår. Han ville inte säga någonting mer. Och jag – jag såg attityden han intog, tittade bort på de där flickorna, de tittade på varandra *så där*. Jag sa: "Ett ögonblick bara, min son!" Han var ingenting annat än en pojke. Och jag

sa . . . Och flickorna. Och jag sa: "Jag skulle vilja tala med Er allesammans bara en minut om principerna som kristna, det är vi allesammans, och vi är här av samma härliga orsak. Jag skulle vilja fråga Er tre flickor och Dig, unge man: 'Kan Ni i Herrens Jesu Namn. . . ' Ni säger, att Ni har varit här i två år. 'Kan Ni sätta fingret på en enda själ, som Ni har vunnit för Herren? En enda själ?'" De kunde inte göra det. Inte en enda själ.

⁹² Jag sa: "Jag vill inte såra Era känslor, inte alls." Och jag sa: "Jag sätter värde på det Ni gör, men Ni flickor borde vara hemma och hjälpa Er mamma med disken. Det är exakt riktigt. Ni har ingenting här borta att göra. Det är exakt så."

⁹³ Och ingen har någonting att göra med att gå ut på fältet, med mindre de har tagit emot Den Helige Ande och predikar i demonstrationens kraft, för det är det enda, som kommer att – kommer att göra intryck på de där människorna. Och titta, vilka uppror man har nu och allting, det är för att det sanna Evangeliet inte har predikats för dem. Det har getts till dem i ord-form. Nåväl, ser Ni, vad det är? Det där är fortsättningen på de – på de "undkomna" från Luthers tidsålder, då det gav världen den fria pressen, det är riktigt, rättare sagt, den fria Bibeln.

⁹⁴ Tidsåldern, den stora tidsåldern, nu då. Låt oss nu börja, nu tror jag vi är på . . . Det där var hälsningen, den 7:e versen. Genom . . .

. . . till . . . Filadelfia skriv: "De här sakerna säger han, som är helig, han som är sann, han som har Davids nycklar, han som öppnar, och ingen människa stänger, och stänger, och ingen människa öppnar."

⁹⁵ Vilket uttalande! Eller hur? Jag – jag ska komma tillbaka till det där om bara en minut, för det – det gäller längre fram i Skriftstället här.

Jag känner till dina gärningar. Se, jag har satt framför dig en öppen dörr, och ingen människa kan stänga den. För du har litet styrka och har hållit mitt ord och har inte förnekat mitt namn.

⁹⁶ Ge nu akt på tiden, som kommer nu, efter den stora missionsverksamheten, som svepte över nationerna med broderlig kärlek till att ta det, som de hade. Ingenting emot det, litteraturen och vad det mera var till de olika världsdelarna. Nu hade kyrkosamfundet gått tillbaka till utbildningsverksamhet igen. Gått tillbaka, ser Ni.

⁹⁷ Efter att det stora samfundet hade satts upp, satte Jesus en "öppen dörr". Efter att den wesleyanska tidsåldern hade kommit in och Metodistkyrkan hade grundats på jorden, rotat sig, växte, och blev en stor kyrka, vilket den är idag, en av de största av dem bland de protestantiska kyrkorna, och på den tiden, det som ägde rum då, var att Jesus satte en "öppen dörr" framför församlingen, innan de gick in i Laodiceas tidsålder.

⁹⁸ Orsaken till att jag säger det här på det här sättet, är att Ni kan se, vad jag menar med överlappningen. Förstår Ni? Det är från dörrens missionstidsålder. Men, ser Ni, Han hade – Han hade sagt till dem, att Han hade Davids nyckel osv. Men här sa Han, att Han hade satt någonting framför församlingen nu. Efter den där tidsåldern av missionsarbete och Whitefield och – och alla de där andra och Finney och Sankey och Moody osv. (Moody var en av de sista.) kom det fram till att Han nu satte en öppen dörr framför församlingen. Å, det är här man måste se upp nu. Det är precis mellan Filadelfias och Laodiceas tidsålder, överlappningen.

⁹⁹ Jesus är Dörren! Om Ni nu tillsammans med mig vill slå upp Johannes 10:17! Låt oss stötta upp det här nu, vara säkra på att. . . Många av Er skulle tro. Och sedan skulle någon säga: ”Nja, jag – jag har aldrig. . . Han bara sa det där.” Jag skulle bara vilja läsa det. Johannes, 10:e kapitlet och 17:e versen. Johannes 10:17. All right, vi läser de här Orden. Förlåt mig, Johannes 10:7, inte 17.

Då sa Jesus till dem . . . : ”Sannerligen, sannerligen säger jag er: ’Jag är dörren till fårafällan.’”

¹⁰⁰ Det där är tillbaka till välsignelserna. Hur kommer vi in i Kristus? Vad är Han? Fårafällan. Jag undrade ofta över det där: ”Va? Kunde Han vara en Dörr, då Han var en man?” Borta i – borta i österns länder där nu, jag kom underfund om det en dag, då jag la märke till, att herden om natten tar in alla fåren i inhägnaden, driver dem genom en dörr. Och sedan, då han får in dem allesammans dit in, räknar han dem alla för att se efter, om de är inne vartenda ett. Sedan lägger han sig ner i dörren själv. Ingenting kan komma in till fåren, och inget får kan gå ut, utan att gå över honom. Så Jesus är Dörren, ser Ni, in till fårafällan.

¹⁰¹ Och jag åkte i en liten brittisk jeep, och jag sa till mannen, jag sa: ”De där är. . .” Herdarna kom ner genom staden, och en visselpipa ljud, och allesammans tvärbromsade, och jag tänkte: ”Vad är det fråga om?” Och det var en herde, som gick genom staden med sina får.

¹⁰² Borta i Östern nu, är det inte liksom här. De lägger ut allt sitt smått och gott – ute längs huset på marknadsplatserna. Och där finns det äpplen och päron och allt slags frukt och vindruvor bara snyggt upplagt, upplagt på en bänk så här, som går vidare. Och var och en av försäljarna står där och försöker dra in en för att köpa en del av hans frukter och saker.

¹⁰³ Nåväl, den här herden, han satte igång raka vägen nedför den där huvudgatan. Jag sa: ”Broder, det är här, som tumultet börjar, jag ska ställa mig och ge akt på det här.”

¹⁰⁴ Och brodern, som var med mig, sa: ”Du kommer att bli förvånad, broder Branham. Titta!” Allting stannade. Herden gick där, brydde sig inte, vartenda får följde honom exakt. Följde

honom! Om han gjorde någonting litet så här och svängde, vartenda. . . Fåret precis bakom honom gjorde likadant, det nästa följde honom, det nästa följde honom, hela vägen runt och gjorde den där svängen.

¹⁰⁵ Å, det är så vi följer Herden! Det är riktigt. Går raka vägen ner genom mitten på den där gatan för att få tag i någonting nere vid andra änden, och de där fåren följde honom precis som en hund. De tittade bort och såg på de där godsakerna, men de följde herden. Å, jag tycker om det där! Ni förstår. Jag sa: "Å, broder, jag önskar, att jag bara kunde tala det här språket, då skulle jag predika just nu." Var så god! Ja, han – han hade inte vant till höger eller vänster, utan blev kvar precis efter herden.

¹⁰⁶ Det är så Församlingen har gjort hela vägen fram igenom, stannat kvar efter Herden, Den Helige Ande, som leder oss in i det Eviga Livet. Man viker inte av, för att det här är en stor, blomstrande församling, och den här har *så och så* många doktorer och *det och det*, så där, utan stannar kvar efter Herden. Varthån Herden än går, följer fåren med: "Mina får hör min Röst, och en främmande kommer de inte att följa." Det är riktigt. Han. . . Den där herden känner till grymtningar och allting annat, som får de där fåren att uppföra sig.

¹⁰⁷ Då vi sedan kom ut ur staden, var det en häpnadsväckande sak, jag såg en – ett fält där ute och några män, som låg däromkring, och de hade åsnor och kor och grisar och får och getter och allting där ute. Och jag sa: "Vad är de där killarna där ute?"

Han sa: "Herdar."

Och jag sa: "En herde, som vaktar åsnor?"

Och han sa: "Jajamensan."

Nåväl, jag sa: "Jag – jag trodde att en herde bara betydde får."

¹⁰⁸ Han sa: "Nej. *Herde* är en 'vaktare, en som för dem på bete.' Och borta i ert land kallar de dem för 'cowboys' och – och sådana saker."

Jag sa: "Å, jag förstår, en herde är en vaktare."

"Ja."

"Han ser efter hjordarna."

¹⁰⁹ "Det är riktigt." Han sa: "Det underliga är, att om natten, då man. . . Det är slående. Eftersom Du är predikant, så ska jag kanske berätta en sak för Dig." Han sa: "Då natten kommer. . . Det är sant, att han är pastor för varenda en av dem, leder dem omkring och hjälper dem och ser efter, att de får goda saker hela dagen. Men då natten kommer. . . Alla mulorna och åsnorna och kamelerna, och vad han än har, de lämnas ute på fältet. Men han samlar ihop fåren och tar dem till fållan."

110 "Å", sa jag, "Herre, gör mig till ett får, vad Du än gör!" Förstår Ni? För då natten kommer, vill jag gå in i fårfällan. Gå in genom Dörren, komma genom Dörren, Johannes 17:7 här, eller – eller som Han sa: "Jag är . . ." 10:7, rättare sagt, Han sa: "Jag är dörren till fårfällan. Alla som någonsin har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren hörde inte på dem. Jag är dörren, om någon människa kommer in genom mig, ska hon bli frälst och ska få gå in och ut och finna bete."

111 "Nu sätter jag framför den här församlingen, mellan Filadelfias tidsålder och Laodiceas tidsålder, en öppen dörr." Å, får Ni tag i det nu? Och har Era tänkemössor på Er riktigt bra och fast? Lyssna nu, det här är fint! Jag ska säga Er, att det finns Honung i Klippan, ta bara ut guldklimparna och putsa upp dem! "Jag är Dörren till fårfällan!" Vad är den där Dörren, som sattes, nu då?

112 Låt oss gå tillbaka i våra tankar! Och från denna metodisternas stora missionstidsålder, som svepte genom landet med budskapet om helgelsen. Luther genom rättfärdiggörelsen. Wesley kom med helgelsens budskap. Och vid slutet av metodismens tidsålder, slutet, då den rotade sig och började bli en stor organisation. Och då vilken församling som helst . . .

113 Lyssna nu, det där är starkt! Men jag vill, att någon ska visa mig någonstans genom historiens samlingar. Någon församling, som Gud någonsin lät uppstå, som kom till på pingstens sätt utan någon organisation. Och så fort den organiserade sig, dog den och reste sig aldrig igen. Å, medlemskapet gick vidare, med de fick aldrig en väckelse. Luthers väckelse reste sig aldrig, och inte heller reste sig någonsin metodisternas väckelse, och pingstväckelsen kommer heller aldrig någonsin att resa sig. Nämänsan. De organiserade den, om vilket Gud sa i församlingens tidsåldrar, att Han "hatar den saken", nikolaiternas lära.

114 Kom nu ihåg, att vi inte talar emot någon. De goda människorna är utspridda. Guds får finns på alla de där platserna där ute. Det är sant. Det är riktigt. Metodister, baptister, vad de än är, de är Guds folk, om de är pånyttfödda av Guds Ande. De är Guds folk, men organisationerna har förflamat dem. Och burit brev från metodisterna till baptisterna till campbelliterna osv., tills de – de slet ut breven bara genom att bära dem från ställe till ställe.

115 All right, hur sa nu Herren i slutet på den där tidsåldern: "Jag är Dörren till fårfällan." Vad var det nu för dörr, som öppnades om Jesus, precis mellan de där två tidsåldrarna? 1906, ungefär då den metodistiska tidsåldern och – och – och Dwight Moody och dem bleknade bort ifrån scenen, kom det en utbrytning av människor, som tog emot Den Helige Ande, tungotal osv. kom

tillbaka in i församlingen. Det där är ungefär rätt, omkring 1906, där någonstans.

116 All right, vad hände då? Sedan det där började komma, innan man visste ordet av, organiserade de det gamla General Council, vilket blev det, som nu kallas Assemblies of God. Ser Ni, ut ur den där församlingen, som var överlappningen. Och vad skedde då? Han satte en öppen dörr, en "öppen dörr".

117 Låt oss nu bara läsa det, ta det ord för ord precis som Han ger det. Ser Ni: "Se . . ." Låt oss se!

. . . *ingen människa stänger, . . .*

. . . *sätter framför dig en öppen dörr, . . .*

118 Det är på andra sidan:

Jag känner till dina gärningar, se, jag har satt framför dig en öppen dörr, och ingen människa kan stänga den, . . .

119 "En öppen dörr." Vad var det? Det var uppenbarelsen om Jesu Kristi högsta Gudom, att Han inte är en andra person av en treenighet, utan är Gud själv, som har blivit kött och bott ibland oss. Och uppenbarelsen . . .

120 Om Ni nu lägger märke till det, bara om en minut, låt oss bara läsa bara en liten bit till!

. . . stänga den, . . . har litet styrka, . . . och har inte förnekat mitt namn.

121 Första gången som Namnet har omtalats nu, sedan borta i den här tidsåldern *här* borta, förlorade sitt Namn. Och Luther kom ut med ett namn, att han var levande, och var *död* (Är det där riktigt?) "Fader, Son, Helig Ande." Här kommer Namnet Jesus igen, mellan de här två tidsåldrarna *här*. Mellan dem, den "öppna dörren". Det är nu en uppenbarelse: vad Han var, Gudomen, uppenbarelserna om Hans Gudom.

122 Det där är nu vad Han uppenbarade vid den allra första församlingstidsåldern. Se upp nu! Då Johannes såg Honom stå där, de sju gyllene ljusstakarna, och Han stod med Sina händer uträckta. Här är den första ljusstaken, andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde, med Hans händer uträckta i form av korset. Han sa: "Jag är Alfa och Omega." Med andra ord: "Jag kommer att vara den högste i den första, jag kommer att vara den högste i den sista." Ljuset går upp i Öster och går ner i Väster. Det har varit en dyster, mörk tid, men: "Det ska bli ljust vid aftontiden." Samma Evangeliets kraft, som gick upp *här* å ena sidan i Östern, har lyst överallt och nu å andra sidan i Västern, "Alfa och Omega, jag är A och jag är Ö." I Hans händer! Får Ni tag i det?

123 Vad gjorde Han nu i Uppenbarelsens bokens första kapitel? Han uppenbarade Sin högsta Gudom för den första församlingen, Efesus. Är det riktigt? Nåväl, lägg nu märke till det här! För

varenda en av de här församlingarna, som kom fram igenom här, uppenbarade Han Sig i Gudomen bara i Sin förhårligade form. Men i den här sista blev Han Ö, tillbaka till den ursprungliga begynnelsen igen. Ser Ni: "Den förste och den siste." Den första tidsåldern, nu den sista tidsåldern, för Han sa: "Jag är den förste och den siste." Och . . .

¹²⁴ Men man säger: "Nja, hur hände det där? Vilken man tog fram det där?" Det var en uppenbarelse! Många av Er här inne har tagit emot den, för Hans . . . Jag tänker säga någonting nu. Titta! Hela Hans Församling är byggd på gudomliga uppenbarelsor om Honom. Är det riktigt? Om Ni inte tror på det där, så låt oss slå upp Matteus 16:18, så ska Ni få se om bara en minut, att hela uppenbarelsen är byggd på Honom. Hela Hans Församling är byggd på uppenbarelsen om Honom. Låt oss nu börja här på . . . Låt oss börja . . . Låt oss, omkring den 14:e versen!

Då sa de: "*En del säger . . . du är Johannes Döparen, . . .*"

Frågan var, Jesus sa:

vid *Cesarea Filippis kust*, och frågade sina lärjungar och sa: "*Vem säger människorna . . . jag, Människosonen, är?*"

13:e versen, och det är 16:13 nu.

Och de sa: . . .

¹²⁵ Se upp nu, här är det första stället, som Jesus någonsin talade till församlingen, och den . . . Vidare in i Uppenbarelsboken, som är det sista.

Och han sa: "En del säger . . . du är Johannes Döparen och en del Elias och andra Jeremias, och andra . . . Och – och . . . eller en av profeterna."

Han sa till – till dem (den hela gruppen totalt): "Men vem säger ni, att jag är?"

Och Simon Petrus svarade och sa: "Du är Kristus, den levande Gudens Son." (Oj, oj!)

Och Jesus svarade och sa till honom: "Salig är du Simon – Simon, Jonas son, . . . kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader, som är i himmelen."

¹²⁶ Oj, oj! "Du fick aldrig det här från någon predikantskola. Det fanns inget annat sätt Du någonsin kunde ha fått det här, Simon, Jonas son. Enda sättet Du fick det på var en andlig uppenbarelse, som uppenbarades för Dig från Himmelen, att jag är Han." Jesus sa: "Om Ni inte tror, att jag är Han, kommer Ni att dö i Era synd. Jag är Han!"

... säger jag ... till dig, ... du är Petrus, ...
 på denna klippa ska jag bygga min församling, och
 dödsrikets portar kan inte segra över den.

127 Vad är Det? Andligen! Andligen! Den andliga Sanningen!
 Herrens Ord!

128 Nu finner vi, att i den här mäktiga uppenbarelsen, som Gud här gav åt Församlingen i den här yttersta tiden, att Gud sände och uppenbarade åt Sig den "öppna dörren" mellan de två tidsåldrarna. Det var inte Laodiceas tidsålder, inte heller var det *den här* andra tidsåldern (Filadelfias tidsålder), utan det var mellan dem (överlappningen), för . . . Jag ska bevisa det bara litet längre ner, och Ni ska få tag i det, ser Ni. Vi ska göra det rikt, så säkert att Ni inte kan undgå att se Det, om Ni bara vill se Det, ser Ni. All right.

129 Det är nu på uppenbarelsen av Honom själv, han har byggt Sin Församling. Hur många vet, att det där är sant, nu? Han byggde Sin Församling på uppenbarelsen om Sig själv. All right. Vad sa Han nu? "Ingen människa kan stänga den!"

*Jag känner till dina gärningar, se, jag har satt framför
 dig en öppen dörr, . . .*

130 Vad är den "öppna dörren"? Uppenbarelsen om Jesu Kristi högsta Gudom! Vad sa Han till Sin första Församling här bak, tillbaka i *den här* tidsåldern? Han sa: "Jag är Han, som var, som är och ska komma! Jag är den förste och den siste! Jag är den Allsmäktige!" Han sa det tre olika gånger, gjorde Sig själv till Gudom för den här första församlingen *här*, innan Han gick in i den sista församlingstidsåldern sa Han: "Jag sätter framför Dig en öppen dörr." Om Du vill se Uppenbarelsen, så är den här, där Han skulle bygga Sin Församling. Och den enda vägen, som Han kunde ta Sin Församling, är tillbaka till uppenbarelsen om vad Han är. Sannerligen!

131 Titta! Då Abraham gjorde ett förbund, rättare sagt Gud gjorde ett förbund med Abraham, den där dagen då han sa: "Hur ska de här sakerna kunna ske, då man förstår, att jag är gammal? Och min ende arvinge är – är den här tjänaren från Damaskus, som jag har här, Elieser." Han sa: "Jag är gammal, och Du lovade mig ett barn. Hur ska Du kunna göra det? Hur ska det gå till?"

132 Och kom ihåg, att han somnade, en djup sömn föll över honom, liksom varenda människa gör, döden. Och då la han märke till, att framför honom for en – en rykande ugn. Varenda syndare förtjänar att gå till helvetet. Han hade slaktat ett djur (en kviga), en get av honkön och en bagge och en turturduva och en duva. Han styckade aldrig turturduvan och duvan. Och så for det här lilla vita Ljuset fram där och for fram och tillbaka mellan dessa skurna djurdelar och bekräftade förbundet med Abraham.

133 I Japan nu, om det händelsevis skulle finnas en japansk person här, vet Ni, hur de gör ett förbund i Japan? De kastar

salt på varandra. Får tag i ett litet krus med salt och sätter sig ner där, de samtalar: ”Ska Du göra *så och så*?” ”Ja, jag ska göra *så och så*.” Så gör de ett förbund och tar litet salt och och kastar det på en, för salt är ett konserveringsmedel, ser Ni. All right. De kastar salt på varandra, det är ett förbund.

¹³⁴ I Amerika, hur vi gör ett förbund här, vi säger: ”Nåväl, ska Du göra en viss sak?” ”Jag ska göra en viss sak.” Och innan man vet ordet av, skakar vi hand med varandra. ”Skaka hand på det!” Och det är ett förbund.

¹³⁵ Men i Orienten, sättet de gjorde ett förbund på, de skrev upp någonting. Och de skrev ut ett kontrakt, och de slaktade ett djur, på Abrahams tid. De skar upp det där djuret och stod inne mellan det, skrev det här kontraktet och rev det *så här*. Den ene tog en del och den andra. Och sedan svor de en ed, att: ”Måtte deras kropp bli som detta döda djur, om de inte höll det här kontraktet.” Och det enda sättet nu, som det här kontraktet någonsin skulle kunna bli. . . Man kunde aldrig duplicera det. Det måste komma raka vägen tillbaka till exakt samma sak, då man satte ihop det.

¹³⁶ Vad var det nu, som Gud visade Abraham, att Han skulle göra? Att Han skulle ta Abrahams Säd genom Isak fram till Jesus, och Han tog upp Honom på Golgata, och där slet Han sönder Honom. Han slet ut Anden ur Honom, bort ifrån kroppen, Han lät kroppen uppstå och satte den på Majestätets högra sida i Höjden och skickade tillbaka Den Helige Ande till Församlingen. Det är Guds förbund, Han rev itu Det: vi fick Anden, Han har kroppen. Och då Det kommer tillsammans igen, förenar Sig Anden som var i oss med Honom som Brud. Amen. Inget samfund sammankopplat med Det alls. Nänämensan. Det är ren och oförfalskad födelse av Den Helige Ande. Det är alltsammans. Det är förbundet.

¹³⁷ Nu, nu finner vi, att Han sa: ”Jag sätter framför Dig en öppen dörr.” Och jag bryr mig inte om, hur många människotillverkade organisationer, som uppstår, eller samfund, inte ens dödsrikets portar kan stänga Den. Bara ett enda sätt att slå Det, förena sig med Det. Det är alltsammans. Man kan inte gå in i Det, så man måste födas in i Det. Riktigt. Så det finns ingen, som någonsin skulle kunna stoppa det där Budskapet om den högsta Gudomen och dopet i Jesu Kristi Namn. Dödsrikets portar kommer aldrig att besegra Det.

¹³⁸ Man säger: ”Hur vet Du, att Det är riktigt?” Det är exakt enligt Ordet, och ingen annan kan säga någonting om Det. Exakt! Det är Ordet. Inget ställe, där någon döptes i ”Faderns, Sonens och Den Helige Andes” namn.

¹³⁹ Denne store helige Paulus, Efesus ängel, påbjöd att varenda person, som inte hade blivit döpt, hur man än hade blivit döpt, om man aldrig hade blivit döpt i Jesu Kristi Namn, påbjöd

han, att man skulle komma och bli döpt om igen i Jesu Kristi Namn. Han sa: "Om en ängel ifrån Himmelen kommer och lär ut någonting annat, må han vara förbannad."

¹⁴⁰ Så man kan se, vad ängeln som kommer i den här yttersta tiden, vilket slags Budskap han kommer att ha, då han kommer ut. Vi kanske leder fram till honom. Men jag säger Er, att då han kommer, kommer han att predika dopet i Jesu Kristi Namn. Om Du inte tror det, så kom hit imorgon kväll och låt mig visa Dig det genom Skriften! Det kommer han förvisso att göra. Och hjärtats omskärelse och gudomliga kraftgärningar och makters verk precis som de hade på Pingstdagen. Själva den ursprungliga Pingst-välsignelsen kommer att komma raka vägen tillbaka till den där lilla kvarlevan för att ta upp den dit bort. Det där kontraktet kommer att vara precis exakt likt, som det var, då det revs itu för första gången. Å, jag älskar Honom! Jag är så glad, så glad. Jag – jag kan inte uttrycka Det starkt nog. Jag är så glad, att jag kan säga, att jag är en av dem. Jag är så glad!

¹⁴¹ Jag önskar bara, att alla mina bröder vore så. Jag bara önskar, att jag kunde få mina bröder och systrar här ute, mina kära vänner ute i världen att se detta stora. Jag – jag – jag skulle, jag skulle vara villig ikväll, Gud vet detta. Jag har en liten pojke, Joseph, att uppfostra, och en liten flicka, Sarah och Rebekah, och en älsklig hustru, som jag avskyr att lämna. Men om jag visste, att mina bröder öv- . . . De människor, som jag känner i den här världen, skulle kunna ta emot Det Där och tro Det och bli fyllda med Den Helige Ande, skulle jag vara redo att gå just nu. Det är exakt riktigt. Förstår Ni? Å, om jag bara kunde. . . Och man kan inte. . . Om man talar mildt, tror de liksom, att man försöker lura på dem någonting. Och – och det finns bara en enda sak att göra, det är att stå fast vid Ordet och slå fast det. Och det är exakt riktigt, att stå fast vid Det. Å, så jag älskar Honom!

¹⁴² En uppenbarelse om Honom, om Hans högsta Gudom. Va, gjorde Han det? Jag kan bara inte lämna Det, på något sätt. Han uppenbarade den i församlingen i Efesus. Är det riktigt? Och det var då, som Ljuset först bröt igenom för att lysa, det kristna Ljuset. Är det riktigt? Den Helige Andes tidsålder började just *här* i Efesus.

¹⁴³ Och profeten sa: "Det skulle komma en dag, som inte skulle vara varken natt eller dag, men vid aftontiden skulle Ljuset komma tillbaka igen." Ser Ni det? Ni ser. Ser Ni, denna dysterhetens dag kom över och igenom all den här dysterheten (organisationer och allting). Men i den yttersta tiden *här* borta, långt här borta, skulle Han sätta den där öppna dörren. Jesus sa: "Jag är den där Dörren."

¹⁴⁴ Hörde Ni någonsin Honom säga: "Jag är porten. Jag är vägen, Sanningen och Ljuset."? Förstår Ni? Hörde Ni någonsin Honom säga: "Trång är porten och smal är vägen."? La Ni någonsin

märke till, hur det där *strait* [”trång” på svenska – Övers.] stavades? S-t-r-a-i-t, vatten. Ett *strait* [”sund” på svenska] betyder ett ”vatten”, då det stavas på det sättet. (S-t-r-a-i-g-h-t, ser Ni.) *Trång*, ”Vattnet är vägen. Och det där vattnet är porten, och smal är vägen.” Vad är vattnet? Porten, dörren. Ser Ni, som man ska öppna. ”I Herrens Jesu Namn är vägen genom vattnet. Trång är porten, smal är vägen, som . . .” Jesus . . . ”Vattnet är porten i Herrens Jesu Namn, då man går in.”

145 ”Omvänd Er, varenda en av Er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, så ska Ni få, då Ni ser mot Golgata, Den Helige Ande som gåva. För löftet är till Er och till Era barn.” (En del av dem sa: ”Bara för apostlarna.”) ”Till Er och till Era barn och till dem, som är långt borta, ja, så många som Herren, vår Gud, någonsin kommer att kalla.” Det – det där är alltsammans. ”Så många som Herren, vår Gud, ska kalla.” Löftet är till varenda en, om man vill komma samma väg, som det står i receptet. Det är riktigt.

146 Säg inte: ”Nja, jag ska smyga mig runt den här vägen.”

147 Det fanns en gång en man, som smög sig runt, som Ni vet, och kom in den andra vägen. Visste Ni det? Läste Ni någonsin liknelsen om det? Det var en man, som smög sig runt och kom in den andra vägen. I Orienten, nu, då de – de var vid bröllopssupén . . . Vi ska ta upp det imorgon: vid Bröllopssupén, hur den där mannen kom in dit. Vi ska försöka att ta det där imorgon. Jag tänkte säga det nu, men jag ska låta det vara. Imorgon: hur den där mannen kom in till den där platsen från Bröllopssupén . . . Rättare sagt för Bröllopssupén.

148 All right: ”Trång är porten, smal är vägen.” Vattnet är porten, ingången till Herren Gud.

149 ”Jag har satt den öppna dörren. Jag har nycklarna. Jag är den ende, som kan öppna den, jag är den ende, som kan uppenbara den, jag har nycklarna.” Är det där riktigt? ”Det finns ingen människa, som kan komma till mig, med mindre min Fader drar henne, och alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig.” Ingen människa kan bli frälst utom genom Jesus Kristus. Inte genom någon församling, någon organisation, någon biskop, påve, enbart genom Jesus Kristus. Han har nyckeln, Han är den ende, som kan . . . Nycklarna till vad? David, det framtida kommande Tusenårsriket, där Han ska sitta på Davids tron. ”Jag har Davids nycklar, jag ska öppna den här dörren, och ingen kan stänga den. Ingen kan öppna den utom jag, och ingen kan stänga den för mig.”

150 Hur kan det vara? Hur kan någon människa veta, att Han är Kristus, förrän Han har uppenbarat Sig för henne? Ser Ni, Han uppenbarar Sig. Han har nyckeln. Han kan öppna den eller låta bli. Förstår Ni? ”Jag har nyckeln till dörren. Jag är Dörren. Jag är vägen. Jag är Sanningen. Jag är Ljuset.” Å! ”Jag är Alfa. Jag

är Omega. Jag är den Förste och den Siste. Jag är Fadern. Jag är Sonen. Jag är Den Helige Ande. JAG ÄR! Inte jag 'var' eller 'ska bli'. JAG ÄR DENNE JAG ÄR, som – som sa alltsammans. JAG ÄR, inte jag 'var' eller 'ska bli'. JAG ÄR, det betyder 'levande tillvaro för Evigheten.' Ser Ni, JAG ÄR! Var alltid till, kommer alltid att vara till, jag är till nu liksom jag alltid var till och alltid kommer att vara till." Ser Ni, Han – Han är bara JAG ÄR!

¹⁵¹ Har Davids nycklar till riket: "Ingen människa kan stänga den." Den 7:e versen bevisar det, all right, att Han har Davids nycklar: "Ingen människa kan stänga!"

¹⁵² Låt oss nu se, vad nästa sak är, kvickt!

... för du har litet styrka, ...

¹⁵³ Å! Han sa till den här lilla gruppen här nere: "Du har bara litet styrka nu." Vad betyder det där? Precis liksom en människa, som har varit död, som liksom ruskar på sig, blir levande, livas upp litet grand, kommer till livs. Man har kommit ut ur de där gamla döda trosbekännelserna och allting, man har börjat komma till livs litet grand, ruskar på sig, liksom väcker upp sig. "Du har litet styrka, men jag har satt en dörr framför Dig nu." Så snart som de kom ut ur – ur lutheranismen och påveväldet och alla de där andra ismerna och metodismen och allting, sa Han: "Jag har satt en dörr framför Dig, nu då Du har litet styrka, vad tänker Du göra med den? Den är satt framför Dig, Du kan gå in eller gå ut, vilket Du än vill. Dörren är ställd framför Dig. Du har ju litet styrka, kommer just till livs, Du håller just på att börja."

¹⁵⁴ Så var det med den tidiga församlingen. Lägg märke till, att vid slutet av Laodiceas tidsålder gick man tillbaka till gärningar igen. Om Ni nu lägger märke till det här borta, för – för att visa, att den här församlingen är mellan de här två. Om man kommer över in i Laodiceas tidsålder, eller Laodiceas Församlingstidsålder: "Jag känner till Dina gärningar", precis vid slutet av Laodiceas tidsålder. Vad var det? "Dina gärningar och sätet, där Satan är." Vad var Satans säte? Ser Ni, man gick raka vägen tillbaka till ett samfund igen.

¹⁵⁵ Ni Assemblies of God och Pentecostal Oneness och Church of God! Å, ser Ni inte, bröder, vad Ni har gjort? Ni gick raka vägen tillbaka till det där, som Gud hatade, bröt sönder broderskapet. Titta på Assemblies of God, en del av de finaste människorna i världen är i Assemblies of God! Titta på den där United Pentecostal-församlingen, precis så fina som man någonsin har mött i sitt liv! Titta i Church of God! Och för de här organisationernas skull bråkar och skriker och tjafsar de med varandra och kallar varandra för "vråktupp" och "rättbo". Å, det är en skam!

¹⁵⁶ En sak, som Gud hatar, är "att så oenighet ibland bröder." Och det är riktigt. Och det är de där organisationerna, som gör

det, sår oenighet ibland bröder. Vi borde stå i bräschen och säga: ”Vi är bröder!”

Vi är inte splittrade,
Alla en enda kropp vi är.
Ett i hopp och lära, (Bibelns lära.)
Ett i kärleken.

¹⁵⁷ Jag tycker om den där gamla sången, *Framåt, kristne soldat!* Jajamensan.

¹⁵⁸ I slutet på Laodicea gick de tillbaka till gärningarna igen, rättare sagt, pingst-samfunden gick tillbaka till samfundet. Låt oss få vers 15! Jag har här: ”Vers 15 i Uppenbarelseboken 3.” Och se efter, om inte det där är riktigt, nu. Uppenbarelseboken 3 och – och . . . Eller låt oss se efter, om jag har skrivit ner det där rätt! Uppenbarelseboken . . . Å, nej, nej, jag – jag hade fel, vers 15. Det är vers 15 i detta samma kapitel, det visar samma sak här nere. Ja, mmm:

*Jag känner till dina gärningar, att du varken är kall
eller het, . . .*

¹⁵⁹ ”Jag känner till Dina gärningar.” Visade att de gick tillbaka till sin första sak igen. Gick tillbaka med sin styrka och gick tillbaka till pingst-samfunden. Den 15:e versen i – i samma kapitel. All right.

¹⁶⁰ Mellan de två tidsåldrarna fick de litet styrka, mellan de två samfundens nikolaitiska läro-tidsåldrar. Då nu den lutherska här hade bildats, gick tillbaka till det nikolaitiska, de stora ärkebiskoparna osv. Sedan kom Wesley med, de bildade ärkebiskopen i Canterbury och alla de här olika stora, allt över det där i församlingarna osv. i – i den tidsåldern. Sedan här borta, i pingströrelsen, går de raka vägen tillbaka till samma sak igen, alla deras stora samfund, nikolaiternas lära. Men mellan de här två tidsåldrarna öppnade Han dörren och gav församlingen litet styrka till att leva upp tillräckligt för att den skulle skaka på huvudet, titta ut dit bort och se efter, var den var någonstans, få uppenbarelsen. Vända sig, se någonting (utslagna, vet Ni) och innan man visste ordet av börja ruska på huvudet och titta sig omkring och ruska på huvudet.

¹⁶¹ För resten drömde jag om det där i natt. Charlie, jag tyckte, att jag sköt en ekorre, knuffade av honom av grenen. Och jag såg en gammal kvinna där borta. Å, vad hon var arg på mig, hon skulle komma och ta mig. Och den här ekorren hade en liten vit tråd runt sin hals. Och den där lille kamraten låg där och skakade på huvudet två eller tre gånger och tittade på mig, och han satte iväg så fort han kunde, raka vägen tillbaka till skogen.

¹⁶² Ni vet, den där gamla kvinnan kan ha betytt kyrkan. Eller hur? Hon försökte stampa på mig, jag kom iväg ifrån henne på något sätt. Och . . . Men å, bara litet ljus, men nog för att veta hur man skulle – skulle . . . Jag vet, att jag for nedför gatan, och hon

skulle komma att stoppa mig där nere, och jag vände min Ford helt om så kvickt. De hade en släpvagn bakom den, jag snodde runt alltsammans, satte iväg åt andra hållet, hindrade henne från att få tag i mig. Kom nätt och jämnt undan.

¹⁶³ ”Nu har Du ju litet styrka kvar, så Du vill använda den här styrkan till att verkligen göra helt om mellan de två samfunden.” La Ni märke till det? ”Hållit Hans Ord!” Ge akt på nästa vers här nu!

. . . du har litet styrka, och har hållit mitt ord, . . .

¹⁶⁴ ”Hållit mitt Ord”, det var så de fick sin styrka. Det var så, de fick sin uppenbarelse. Den som fick tag i Bibeln, då Luther tryckte Bibeln, och Den kom fram genom Wesleys tidsålder osv., de fick tag i Den där och höll Ordet. Och de såg uppenbarelsen om att Jesus Kristus var Gud, som blev till kött ibland oss och vattendopet i Jesu Namn, så de gick raka vägen in i henne. Var så god! Så de – de fick Hans Namn då. Förstår Ni? Å, det är lika enkelt som . . . Enklare än att läsa tidningen. Förstår Ni? Bara . . . Och man kan inte förneka det, för just här är det. Framträder just här i Bibeln, och här är det just här, och vi har . . . Det är historia. Det var exakt där Pingstförsamlingen började och fick sitt namn, omkring 1908, '10, '12, någonstans däromkring började den falla.

¹⁶⁵ All right, nu:

. . . och har inte förnekat namnet . . . har inte förnekat mitt namn.

¹⁶⁶ Jag tycker om det där, nu. Har – har nycklarna till David nu, Han kan hålla Sitt Ord och – och sätta en i Riket. Hans Namn hade uppenbarats. De kom ut ur den församlingen, som hade ”ett namn att de var döda”, och nu kom de in i den församlingen, som har Namnet som är, som har Liv. Förstår Ni? Kom ut ifrån de döda: ”Fader, Son och Helig Ande.” Namnet: ”Fader, Son och Helig Ande”, det där är inte ens begripligt. Ser Ni, det är givet där som en uppenbarelse. Hela Hans Bok är skriven om uppenbarelsen. Det är, vad den är, Han uppenbarar Sig.

¹⁶⁷ Nu sa Han ju: ”Gå och döp människorna i Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande”, Matteus 28:19. Vilket av de där namnen ska man nu använda? Nu döper de flesta av treenighetsfolket: ”I Faderns namn, i Sonens namn, i Den Helige Andes namn.” Det där är inte ens enligt Skriften. Fråga vem som helst! Ser Ni, om det inte är . . . Det är i *namnet*, ental, inte *namnen*. *Namnet!* Namnet på Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Förstår Ni? All right. Fader är inget namn. Son är inget namn. Den Helige Ande är inget namn. Så vad är det? Någoting dött! Det är inget namn alls. Men genom de där döda titlarna . . .

¹⁶⁸ Genom Kristi Liv uppenbaras det. Och Petrus måste ha haft . . . Han stod just där med nycklarna till – till Himmelriket i sin hand, och Riket är Den Helige Ande. Nycklarna till Riket

hängde vid hans sida. Med andra ord, uppenbarelsen, för Jesus sa så till honom. Å, broder, förstår Du inte det där? Petrus var den, som välsignades med uppenbarelsen om Sanningen. Och där stod han just där, och han hörde Jesus säga: "Gå Ni därför, undervisa alla nationer och döpa dem i Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande!"

¹⁶⁹ Petrus vände sig om och sa: "Herre, jag har förvisso nycklarna här. Jag har uppenbarelsen om vad det där betydde, för jag vet, att Fader inte är något namn, Son är inget namn och Den Helige Ande är inget namn, men jag vet, vad det där Namnet är." "Så jag döper Dig i Herrens Jesu Kristi Namn." Amen. Huit! Det är riktigt.

¹⁷⁰ Det där är nu precis liksom om man läste en kärlekshistoria. Och man . . . Det där är Matteus sista bok, sista delen av Matteus. Om man plockade upp en kärlekshistoria, en del av Er damer . . . Jag vet, att Ni inte gör det, säkert skulle Ni inte göra det, nej, nej. Förstår Ni? Men om Ni gjorde det då Ni var syndare, ser Ni, Ni plockade upp historien nere i . . . , Du vet, då Du var en liten flicka och fick höra den här berättelsen, och sa: "Johan och Maria levde alltid lyckliga därefter." Hmpf! Vilka är Johan och Maria? Det finns nu bara ett enda sätt för Er att få veta, vilka Johan och Maria är, det är att gå tillbaka till bokens början och läsa det. Är det riktigt?

¹⁷¹ Nåväl då, i Matteus sista bok, sista versen, där Jesus sa: "Gå Ni därför, undervisa alla nationer och döpa dem i Namnet på Fadern och på Sonen och på Den Helige Ande, och lär dem att hålla vadhelst jag har bjudit dem!" Om – om nu Fader inte är något namn, och Son inte är något namn, och Den Helige Ande inte är något namn, då är det bäst att gå tillbaka till Bokens början. Förstår Ni? Om vi nu går tillbaka till Bokens början, Matteus 1:a kapitel, finner man detta.

¹⁷² Jag skulle bara tycka om att ge den här lilla illustrationen här, därför att det kan finnas någon här, som aldrig har sett det. Ge akt på det här! *Det här* är Fadern, *det här* är Sonen och *det här* är Den Helige Ande. Se upp noga nu! Fader, Son, Helig Ande. Det är vad Jesus sa i Matteus 28:19. Är det riktigt? Fader, Son, Helig Ande. Vem är nu *det här*? Fadern? Lyssna, klass! Fader, Helig Ande, Son. Vem är nu *det här*? Den Helige Ande. Vem är *det här*? [Församlingen säger: "Fadern." – Utg.] Vem är *det här*? [Församlingen säger: "Sonen."] Sonen. All right. Nu var det här Fadern till Vem? Jesus Kristus. Är det riktigt?

¹⁷³ Matteus nu, 1:a kapitlet, 28:e versen, låt oss läsa den! Vi ska ta kärlekshistorien nu och se efter, hur det står i den. Vi ska se efter, vem – vem den här Mannen var, som sa: "Gå och döpa dem i Faderns och Sonens och Den Helige Andes Namn!" All right. Nu börjar 1:a kapitlet i Matteus med släktregistret:

Boken om Jesu Kristi släkter, sonen till David, en son till Abraham.

Abraham födde Isak, . . . Isak fick Jakob, . . .

174 Och så vidare och vidare och vidare, tills det kommer till den – den 18:e versen. Nu, ser Ni, går Ni fram här till den 17:e versen och . . .

Så alla generationerna från Abraham till David var fjorton generationer, och från David till bortförandet av Babylon . . . fjorton generationer, och . . . bortförandet av Babylon till Kristus var fjorton generationer.

Nu var Jesu Kristi födelse på det här sättet: Då . . . hans mor Maria var trolovad med Josef, . . .

175 Läser Ni efter mig? Lyssna noga!

Då . . . hans mor Maria var trolovad med Josef, . . . befanns hon vara med . . . Innan de kom tillsammans befanns hon vara med barn med Gud Fader.

176 Står det så? Befanns vara med barn med vad? [Församlingen säger: "Den Helige Ande!" – Utg.] Jaså, jag tyckte, att någon sa, att *det här* var Hans Fader. Om nu Den Helige Ande är en person, och Fadern är en annan person, då hade Han två fäder. Vad har man då? Ett oäkta barn. "Å", sa man, "han . . . De bara misstog sig och gjorde ett tryckfel där." All right:

Och eftersom Josef, hennes man, var en rättfärdig man . . . inte . . . och inte ville göra henne till ett offentligt exempel, var han sinnad att skilja sig från henne i hemlighet.

Men medan han tänkte på de här sakerna, se Herrens ängel uppenbarade sig för honom i en dröm och sa: "Josef, du Davids son, frukta inte att ta till dig Maria, din hustru, för det, som hon är havande med, är av den . . ." [Församlingen säger: "Helige Ande!"]

177 "Två eller tre vittnens utsago, låt vartenda ord bli fastslaget!" Förstår Ni? Mmm. Den Helige Ande var Hans Fader. Nåväl, Han sa, att "Gud" var Hans Fader. Om de nu är två olika personer, vilken av dem var då Hans fader? Ser Ni, vart man kommer? Man bara hänger sig mitt ute i luften. Förstår Ni? Nu måste man ju säga, att Den Helige Ande är Gud själv! Det är Den Helige Ande, som är Gud. (Nu har man två, nu, istället för tre.) All right.

178 All right, 21:a versen:

. . . det som hon är havande med . . . (Vem satte . . . Vem var Denne, som gjorde henne havande med det här? Den Helige Ande. All right.)

Och hon ska föda en son, och du ska kalla hans namn (Namnet) JESUS, för han ska frälsa sitt folk ifrån deras synder.

. . . gjordes allt detta, . . . Nu gjordes allt detta, för att det skulle gå i uppfyllelse, som talades av Herren genom profeten, som sa:

”Se, en jungfru ska bli med barn och ska föda en son, och de ska kalla hans namn Emmanuel, . . . då man uttyder det . . . Gud med oss.”

¹⁷⁹ Vad var Hans Namn? Vilka är nu Johan och Maria, som alltid levde lyckliga därefter? Vad är Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande? Då Jesus föddes på jorden, var Han Kristus Herren. Vid Hans omskärelse (åtta dagar senare) gav Hans mor Homom Namnet, och Hans far gav Homom Namnet ”Jesus”. Han var Jesus Kristus, Herren Jesus Kristus, då.

¹⁸⁰ Han var Herren! Då Han föddes, var Han Kristus Herren. Och då Han sedan fick Sitt Namn ”Jesus”, gjorde det Homom till Jesus Kristus, Herren. Det där är exakt det, som uppenbarades för Petrus, han visste, vilka Johan och Maria var, då Han sa: ”Gå och döp i Namnet på Fadern, Sonen, Den Helige Ande!” Så det kunde uppenbaras, för att Jesus visste, att Petrus hade uppenbarelsernas gåva, Han visste, för det hade redan uppenbarats för honom av Anden därovan. Och då Gud ser, att människan kan ta emot uppenbarelsen ovanifrån, kan Han lita på den människan, göra någonting med henne. Då det uppenbaras för henne, för Han sa: ”Ingen människa kan uppenbara detta utom Hans Fader.” Gud är den Ende, som kan uppenbara det, och Han visste, att Petrus. . . Var i kontakt med Anden. Så han. . .

¹⁸¹ Petrus kände till uppenbarelsen, och så gick han fram dit, och han sa: ”Omvänd Er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse.”

¹⁸² Bara några dagar dessförinnan, nu, hade Jesus sagt till Petrus (Samma gång, som Han talade om för honom Vem uppenbarelsen var: ”På denna klippa ska jag bygga min Församling, och dödsrikets portar ska inte besegra Den.”), ”Och jag säger, att Du är Petrus, och jag ska ge Dig nycklarna.” Å! ”Nycklarna till Riket! Jag ska ge Dig nycklarna. Vad Du än binder på jorden, ska jag binda i Himmelen. Vad Du löser på jorden, ska jag lösa i Himmelen.”

¹⁸³ Sedan på Pingstdagen, vid Församlingens invigning, tio dagar efter att Jesus hade sagt: ”Gå och döp i Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande!”, visste Petrus genom andlig uppenbarelse, att det inte fanns någonting sådant som ”Faderns, Sonens, Den Helige Andes” namn. Nej, ingen annan trodde det, förrän på den katolska tiden. Och varenda person, som döptes i ”Faderns, Sonens och Den Helige Andes” namn, är

faktiskt döpt i den katolska tron (det är riktigt), inte i kristet dop. Det fanns . . . kvarleva.

184 På Pingstdagen, nu, blev de alla fyllda med Den Helige Ande och talade i tungor och – och uppförde sig som om de var druckna. Och de var druckna, de var druckna på nytt Vin. Det nya Vinet, som kom från Himmelen, ut ur Kanaan där uppe. Och då de allesammans höll på att skrika och ropa och uppförde sig, som om de var druckna osv., ställde sig Petrus upp mitt ibland dem och talade om för dem, att: ”De var inte druckna, utan de var – de var . . . Det här var det, som profeten hade sagt skulle ske: ’Han skulle utgjuta Sin Ande.’”

185 Och nu sa de – de sa: ”Män och bröder, vad kan vi göra? Män och bröder, vad kan vi göra?” Det är frågan. ”Hur ska vi kunna få Det? Vem har nycklarna?”

186 ”Kom hit, Simon! Du har nycklarna, ta dem från Din sida! Och vad kommer Du att säga? Kom nu ihåg, att Jesus Kristus sa: ’Om Du binder det på jorden, så ska jag binda det i Himmelen. Om Du löser det på jorden, så ska jag lösa det i Himmelen.’ Och om Han är Gud, måste Han hålla Sitt Ord.”

187 Ni katolska präster, visa mig nu Er ”syndaförlåtelse”! En katolsk präst sa en gång till mig, han sa: ”Sa inte Jesus: ’Vems synder Ni än förlåter, dem är de förlåtna.’”

Jag sa: ”Han sa det.”

”Vems synder Ni än håller kvar, för dem är de kvarhållna?”

”Ja.”

”Det betyder, att vem man än förlåter, de blir förlåtna. Vem man än inte förlåter, de blir inte förlåtna.”

Jag sa: ”Det där är korrekt som Det står.”

Han sa: ”Gav då inte Kristus Sin Församling, vilket vi är, Hans Församling, makt att förlåta synder på jorden?”

188 ”Det gjorde Han förvisso”, sa jag, ”om Ni nu vill förlåta dem på samma sätt, som de förlät dem, så ska jag hålla med Dig.” Ja. Jag sa: ”Hur förlät de dem? Sa de till dem: ’Gå och håll en niodagarsandakt!’ eller någonting, eller som Ni gör?”

189 Nänämensan. Petrus sa: ”Omvänd Er!” Amen. Där är nyckeln: ”Omvänd Er, varenda en av Er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, och då ska Ni få Den Helige Ande som gåva.” Nyckeln sa ”klick” på jorden och sa ”klick” i Himmelen. Så är det med Det.

190 Det är orsaken till, att då Paulus mötte några, som redan hade blivit döpta av samme man, som döpte Jesus, så sa han: ”Har Ni undfått Den Helige Ande, sedan Ni kom till tro?”

De sa: ”Vi vet inte om det finns någon Helig Ande.”

Han sa: ”Till vad. . .” Om man tar det grekiska ordet, står det: ”Hur blev Ni döpta?”

De sa: "Till Johannes."

Han sa: "Det fungerar inte längre. Himmelen är redan stängd. Ni måste komma och bli döpta i 'Jesu Kristi' Namn."

¹⁹¹ Så de hörde detta, de blev döpta om igen i Jesu Kristi Namn. Och då de gjorde det, la Paulus sina händer på dem, Den Helige Ande kom över dem, de talade i tungor och profeterade.

¹⁹² Å, broder, det där är tillbaka till begynnelsen. Det där är exakt. Det där är den "öppna dörren", som sattes just här. Geografiskt är det rätt. Aftontidsljusen och vartenda Skriftställe i Bibeln leder raka vägen till det.

¹⁹³ Vi skulle kunna stå här i timmar, och jag har femton minuters tid till och omkring trettiofem olika kommentarer att göra här. Och om vi inte gör det, ska vi få dem imorgon, om vi inte får med dem ikväll. All right.

¹⁹⁴ All right, nu:

. . . och ingen människa stänger den. För du har litet styrka och har hållit mitt ord, . . . (All right.) . . . och har inte förnekat mitt namn.

¹⁹⁵ Där har vi det! "Inte förnekat mitt Namn." Namnet hade uppenbarats, man kom bort ifrån det gamla, döda Sardes-samfundet och hade kommit in i den levande Församlingen.

¹⁹⁶ Låt oss nu ta den 9:e versen! Nu ska vi se upp, nu, vi kommer in på någonting, som är mycket farligt:

Se, jag ska tvinga dem av Satans synagoga, som säger sig vara judar och inte är det utan ljuger, se, jag ska tvinga dem att komma och tillbe framför dina fötter och att veta, att jag har älskat dig.

¹⁹⁷ Där är det till en hel kväll till, just där. Se upp! Vad är de nu? De, som Han talade till, som hade funnit Hans Namn efter hela den här tiden här, *här nere*, kommit in genom den "öppna Dörren" Jesus Kristus (fått Livets Ord, blivit fyllda med Den Helige Ande), och nu sa Han: "Det finns dem ibland Er, som är i Satans synagoga."

¹⁹⁸ Nu, min broder, om Du bara skulle vilja gå tillbaka till – till Pergamus, i Uppenbarelseboken 2:13 bara i en minut, och bara låta mig visa dig här, vad det där verkligen är: samfundet.

Jag känner till dina gärningar och var du bor, just där Satans säte är, . . .

¹⁹⁹ Var så god! Den där Laodiceiska . . . Eller jag menar den där nikolaitiska församlingstidsåldern, där de hade skapat samfund. Och se upp, för att visa, att de var en kyrka, en synagoga, en församling, en samfundsförsamling. Å, broder! "Satans synagoga". Så samfundsverksamheten är av djävulen! Inte de kristna, nu, kom ihåg, de är kristna, men samfundet självt. All right.

200 La Ni nu märke till, att Han sa: ”Du har de där ibland Er, som säger, att de är ’judar’, men du har funnit dem vara lögnare.”

201 Kom nu ihåg, den store ängeln. . . Vad är det nu, han talar till? Den här sista församlingen, den här öppna dörren mellan de två församlingarna.

202 Nu undervisades den första församlingstidsåldern av vem? Paulus. Låt oss nu gå till Romarbrevet 2:29 och se efter, vad en jude är, så att Ni kan vara säkra på att veta det – det är inte min egen tanke om det. Romarbrevet, det andra kapitlet och den 29:e versen i Romarbrevet. All right, här är vi.

Men den är jude, som är en på insidan, och omskärelsen är . . . på hjärtat, och i anden och inte efter bokstaven, vilkas pris inte är – inte kommer från människor, utan från Gud.

203 Vad är en – vad är en jude? En kristen, som är fylld med en Ande, Den Helige Ande! ”Jag vet, att Ni är här nere efter den där helgelsetidsåldern, som säger, att de ’har Den Helige Ande’, men han sa det, aldrig jag.” De sa, att de hade Den Helige Ande utan tecknen, som skulle följa, men Han sa: ”De är lögnare.” ”Dessa tecken ska följa dem, som tror.” Man kan inte få Honom till att ljuga. Å, broder! Det där binder en överallt, åt alla håll. Förstår Ni? Oj, oj!

Jag ska . . . Se, jag ska tvinga dem av Satans synagoga, som säger sig vara judar; (”Som säger, att de är ’Andefyllda kristna’, säger synagogan, organisationen. Jag ska tvinga dem, som säger, att de ’har Den Helige Ande’ och alla organi-. . . Organiserade där uppe. De har inte ens uppenbarelsen ännu!” Förstår Ni? All right.) . . . Jag ska säga . . . dem, som säger sig vara judar (vara kristna), och inte är det utan ljuger, se, jag ska tvinga dem . . . komma och tillbe framför dina fötter och att veta, att jag har älskat dig.

204 Just här skulle det ovillkorligen bara komma över mig i morgondagens budskap. Det där är den sovande jungfrun just där. Kan Ni se det? När var det? I ändens tid. Å, då de gick ut. Här är. . . Förstår Ni? De är rättfärdiggjorda genom tron, helgade. Rättfärdiggjorda genom Luthers budskap, helgade genom *det här*, men missar den ”öppna dörren”. Ser Ni det? Rättfärdiggjorda av tro, genom Luther, helgade genom Wesleys tidsålder.

205 Många av dem är kära Nasarener, Pilgrim Holiness, Wesleyanska Metodister osv., de lever allesammans ett gott, rent liv, helgade, och tror, att de har Den Helige Ande. Och om de hör en man tala i tungor eller någonting, skrattar de åt honom, har roligt åt honom och säger: ”Det är av djävulen.” Broder, Du beseglade Din undergång, då Du gjorde det där. Du hädade Den Helige Ande, vilket är oförlåtligt.

206 Nåväl, man säger: ”Vi tillhör Första Församlingen.” Jag bryr mig inte om, hur många församlingar Ni tillhör. Det har ingenting att göra med Guds Ord och ”ta inte bort eller lägg till”. Det är riktigt. ”Satans synagogor!”

207 Jag hoppas, att jag inte sårar Er. Jag – jag bara avskyr att tala på det där viset, men det – det är någonting inuti mig, som motiverar mig att göra det. Jag vet inte, varför jag gör det. Ni vet, att jag inte tycker om att göra så där. Jag känner mig bara förskräcklig, då jag säger det, men ändå måste jag säga det. Det är Någonting där inne, som tvingar mig att säga det. Jag har alltid avskytt att hacka på kvinnorna, jag – jag känner mig så . . . En kvinna kan gråta, och jag känner mig förfärlig. Jag – jag bara avskyr att hacka på kvinnorna, men det är Någonting där inne, som tvingar mig att göra det. Förstår Ni? En omoralisk kvinna (Ååå, gosse!), jag kan bara inte stå ut med det. För det är Någonting på insidan, som tvingar mig att göra det, Den Helige Ande.

208 Och jag tittar ner här i Ordet, jag tänker: ”Herre, om jag har fel, så visa mig det! Låt mig inte göra det där bara för att vara igång så där. Människorna kommer inte att . . . Jag kommer inte att . . . Jag älskar människor. Det vet Du, att jag gör. Låt mig inte såra någon, Gud, Du vet, att jag inte skulle vilja göra det.”

209 Men Den Helige Ande reser Sig upp och säger: ”Stå på detta Ord! Stanna där! Stå just där på det där Ordet!”

210 Och jag säger: ”Ja, Herre. Om det . . . Du är min bästa Vän. Du är den ende, som jag . . . Du är min verkliga Vän, som kommer att . . . Endast en kommer att hjälpa mig, då det här livet bleknar bort, så jag ska stå precis hos Dig då, Herre.”

211 Här kommer jag. Jag menar inte att såra, så var snäll och missförstå mig inte, då jag hackar på de där organisationerna osv.! Långt innan jag visste någonting om det här, i hela mitt liv har jag hackat på det. Trodde aldrig på det, det är orsaken till, att jag aldrig ville ansluta mig till det. Och . . . All right. Tack Gud, för att Du höll mig borta ifrån det!

Se, jag ska tvinga dem av Satans synagoga, som säger sig vara Andefyllda, och inte är det, utan . . . ljuger. och jag ska tvinga dem att komma . . . tillbe framför dina fötter, . . .

212 Kommer Ni inte ihåg den sovande jungfrun, då hon stod upp? Kom nu ihåg, vad kallades hon för? Det var tio av dem, som gick ut för att möta Brudgummen. Är det riktigt? Fem var visa, hade Olja i sina lampor. Hur många vet, vad Olja betecknar i Bibeln? Ande. Nu kunde inte den ena säga: ”Du är inte helgad, och jag är inte . . .” De var helgade allesammans, varenda en av dem. Alla var helgade, men fem var visa nog (till att ha uppenbarelsens vishet) till att hinna till den där Dörren, ser Ni, till att bli fyllda med Anden. De hade Olja i sina lampor, och de andra hade ingen

Olja. Och då de blev väckta, å, här kom de fram till dem och sa: "Å! Å! Ge mig litet av Er Helige ande, Olja! Ge mig litet!"

213 De sa: "Ja, jag är ledsen, syster, har bara tillräckligt åt mig själv. Jag har förvisso ingenting till övers."

214 Så . . . Och medan . . . Han sa: "Gå och bed Er igenom!" och medan de var borta för att få tag i litet, kom Brudgummen, och de gick in till Bröllops-supén. Och de blev lämnade utanför, där de kommer att få gå igenom Vedermodans period . . . Se upp, om bara en liten stund, ett par verser till, så ska Ni få se dem gå raka vägen in i Vedermodans period. Förstår Ni?

215 Den sovande nu . . . Vi ska ta upp det imorgon. Ja, jag tror det skulle vara litet bättre, om vi väntade med det där, för vi kommer nu fram tills det är dags att sluta. All right.

216 Låt oss nu se!

Se, jag ska . . .

De fann dem, att de var lögnare, att de inte har Den Helige Ande.

217 Bara en enda liten sak här, om Ni tillåter, medan vi alla är tillsammans. Judas Iskariot, som jag sa igår kväll, var fördärvets son. Bibeln säger: "Han föddes till fördärvets son." Så då han . . . Och Jesus Kristus föddes till Guds Son. Så Gud bodde i Kristus. Är det riktigt? Satan bodde i Judas. Om Han var Guds Son, född till Guds Son, den förkroppsligade Guds Son, då var Satan fördärvets son, han var den förkroppsligade . . . Fördärvets son, Satan, djävulen.

218 Om Ni nu lägger märke till det, så förenade han sig *med* Jesus och blev en av dem. Förstår Ni? Orsaken till att han gjorde det, nu, var att få den där illusionen, så att han kunde komma in i den här tiden i församlingen. Nu sa Jesus: "De där synagogorna är av Satan." Oj, oj! Träffade det? De är Satans synagogor! Det där är Judas, som påstår sig vara en kristen.

219 Vad var huvudsaken för Judas? Det var pengar. Det en massa av de här sakerna är ute efter idag, är pengar. Titta på Assemblies of God, som bygger en byggnad för sex miljoner dollars här borta, och lär att: "Herren kommer mycket snart." "Å, bomberna, som ska spränga bort oss, är i hangarerna.", och så bygger man en byggnad för sex miljoner dollars. Oj, oj! Jaa, rik och behöver . . . Vi tar det där imorgon kväll, nu, om Herren vill.

220 Lägg nu märke till det här! Å, titta, hur kyrkorna är stora, de här stora organisationerna. De slår ihop sina pengar och . . . Å, barmhärtighet! De blir bara multimiljard . . . Har tom. finansiärer, låneföreningar ibland dem och allting. Lånar ut pengar osv., kyrkorna. Broder, det där låter inte apostoliskt för mig.

221 Petrus sa: "Silver och guld har jag inte, men sådant som jag har . . ." Ge mig Det Där och ta alla Dina pengar! Det är riktigt.

”Silver och guld har jag inte, men sådant som jag har, ger jag Dig: I Jesu Kristi Namn. . .” Det var det, han hade, uppenbarelsen om Det. ”Det ger jag Dig: I Jesu Kristi Namn stå upp och gå!”

²²² All right, nu finner vi här, att de var ”Satans synagogor”. Hur kunde de nu vara det? Då nu Judas kom. . . Titta nu! Precis vid den tid, då Jesus kom in på scenen, kom Judas in på scenen. La Ni märke till det? Och precis vid den tid, då Jesus gick av scenen, gick Judas av scenen. Just vid den tiden, då Den Helige Ande kom tillbaka in på scenen igen, kom Judas tillbaka in på scenen. Antikrists ande i verksamhet, även olydnadens barn, som inte bryr sig om Bibeln, utan rättar sig efter samfundet. Förstår Ni? Och de gjorde sig en synagoga! Och Jesus sa här: ”Det är Satans synagoga.” Var? Sitter långt fram i den här tidsåldern *här*. Hur började den *här* borta? Genom en organisation. Det är samma sak, som den gjorde *här* framme. ”En Satans synagoga.” Får Ni tag i det?

²²³ ”Satans synagoga.” Han sa: ”Som säger, att de är Andefyllda.” Hur kunde de nu säga det?

²²⁴ Judas, då han var här på jorden, mötte Han upp med Jesus, bekände sig vara troende på Jesus och blev kassören, som bar alla pengarna. Är det riktigt? Det vet Ni allesammans. Om han nu trodde på Jesus Kristus, tog han (falskeligen) emot rättfärdiggörelsen. Är det riktigt? I Romarbrevet 5:1: ”Därför är vi rättfärdiggjorda genom tron.” Det är riktigt. All right.

²²⁵ Så en annan sak, nu, i Johannes 17:17 helgade Jesus dem genom Sanningen, Han sa: ”Ditt Ord är Sanningen.” och Han var Ordet.

²²⁶ Och Han gav dem kraft emot onära andar, att gå ut och ha helbrägdagörelsemöten och kasta ut onda andar och – och göra alla slags kraftgärningar. Och då de kom tillbaka, Judas tillsammans med dem. . . Se upp, nu, Nasarener, Wesleyan Methodister! Kom tillbaka och fröjdade sig och var översvallande glada och prisade Gud och ropade, för att de onda andarna var dem underdåniga. Och Jesus sa: ”Fröjda Er inte över, att de onda andarna är Er underdåniga, utan fröjda Er för att Era namn är skrivna i Livets Bok!”

²²⁷ Och kom ihåg, att Judas var en av dem! Ser Ni, han kunde bedra församlingen ända dithän. Han har arbetat med dem efter de där linjerna, som Ni vet, men då det kom till Pingsten, visade han färg. Det där är exakt, vad han gjorde i ur-församlingen, i metodist-församlingen och vad han gjorde i den lutherska församlingen, och vad han gjorde i nasaren-församlingen och i Churches of God och dem, kom ända fram till helgelsen. Då det kom till dopet i Den Helige Ande för att tala i tungor och få tecken och under, fördömde de Det.

²²⁸ De kommer att gå den gudomliga helbrägdagörelse-vägen för Dig. Visst, det gjorde Judas också. Förstår Ni? Men då. . . Det

finns många gudomliga helbrägdagörare. De är på vägen idag, broder, står upp i två timmar och säger: "Era skördar kommer att brinna upp, om Ni inte ger dem femtio dollars var per kväll." Och alla den där sortens saker, det är djävulen. Det är det förvisso. Jag tror på gudomlig helbrägdagörelse av hela mitt hjärta. Men de där sakerna är av djävulen, absolut, det där är av djävulen. Oavsett hur mycket man kan göra eller hur mycket mer, Judas kastade också ut onda andar.

²²⁹ Jesus sa: "Många ska komma till mig på den dagen och säga: 'Herre, Herre, jag. . . Har inte jag kastat ut onda andar i Ditt Namn och gjort kraftgärningar?'"

²³⁰ Han sa: "Om Du gjorde det, så vet jag ingenting om det. Gå bort ifrån mig, Ni ogärningsmän, jag kände Er inte." Visst.

²³¹ Å, broder, "trång är porten och smal är vägen och endast få, kommer det att vara, som finner den." Vi talar om dessa "få", för vi är i den sista tidsåldern, där det måste finnas bara några få. Var snälla och ta emot Det, mina bröder!

²³² Tro inte, att jag står här. . . Jag skulle hellre. . . Om det vore jag, skulle jag – skulle jag. . . För egen del, skulle jag kunna kompromissa med mig själv och säga: "Låt oss ta Assemblies of God eller någon rörelse, bara förena oss med dem och gå samman med dem!" Men å, broder, ve mig, om jag gjorde det! Ve mig! Jag vet bättre än så. Gud skulle skicka mig till helvetet för att jag gjorde någonting sådant som det. Jajamensan. Om jag har något. . . Om jag måste besegla mitt vittnesbörd med mitt liv, då måste jag bara besegla det, det är alltsammans. För det är Någonting i mig, jag skulle inte kunna göra det mer än någonting annat i världen.

²³³ Jag vet, att det här är Sanningen, och jag måste stå för det, som är Sanningen, och Bibeln stöder Det. Organisationerna är emot Det, men Bibeln säger, att Det är rätt. "Låt varenda människas ord vara lögn och Hans sanna!" Det är Sanningen, så är det med det, stå bara fast vid Det!

. . . *tvunga dem. . . Satans synagoga, . . . (All right.) . . Och de ska få veta. . . Komma till Dina fötter, och . . . Veta att jag . . . älskat dig.*

För att du har hållit mitt tålamods ord, ska jag också bevara dig i frestelsens stund, . . .

²³⁴ Se upp nu, för att visa, att det här inte är metodist-tidsåldern, som jag talar om, det är fortfarande överlappningen. Titta! Är Ni redo att lyssna? Allesammans? Lyssna noga nu!

För att du har hållit mitt tålamods ord, ska jag också bevara dig (den där lilla kvarlevan) från frestelsens stund, då. . .

²³⁵ Församlingen kommer att komma dithän, att man är tvungen att komma in i den här organisationen eller – eller vara. . .

Man kommer att – man kommer att ha det så, broder. Det är alltsammans. Man kommer antingen att vara organiserad eller ta vilddjurets märke, eller ta . . . Man kommer antingen att organisera det eller gå in i samfundet (vilket faktiskt kommer att bli vilddjurets märke), för det är en bojkott. Förstår Ni?

. . . komma över . . . Som ska komma över hela världen för att pröva dem, som bor på jorden.

Se, jag kommer snart, håll fast vid det, som du har, så att ingen tar bort din krona!

²³⁶ Den här stora "frestelsen", nu, den frestelsens stund, som ska komma för att pröva hela världen, går in i Vedermodan. Om bara några minuter ska vi få se det. Går vidare in i Vedermodan, och Vedermodan kom ju inte på Wesley's tid. Så vilken tidsålder är vi i? Vad är den här "Dörren", som är satt framför? Det är mellan Wesley och . . . Dit församlingen är på väg just nu, och redan inne i, till Laodiceas tidsålder. Men den här lilla platsen just *här* inne, inom de sista trettiofem, fyrtio åren, har varit en "öppen dörr", satt precis framför människorna att komma in genom, och Gud kommer att ta Kvarlevan och besegla Den. Och de kommer att fortsätta in i en ljumhet, och Han kommer att spotta ut dem ur Sin mun. Verksamheten kommer att förkortas, upp går Församlingen, och här kommer antikrist och flyttar in för ödeläggelsen. Helt fullkomligt, stämmer med hela Bibeln hela vägen. All right, nu.

²³⁷ Och här dyker den sovande jungfrun upp, också. Här bevisas, att den sista av församlingstidsåldrarna flyttar till den första delen av Pingsten, för de går vidare in i den stora Vedermodan, som ska komma i . . . Som inte kom i Wesley's tidsålder.

²³⁸ 11:e versen, all right, "en Livets krona". Den – den 11:e versen säger:

Se, jag kommer snart, . . . (Va? Snart efter det här nu, ser Ni.)

Se, jag . . . Håll fast vid det, som du har (fortsätt med det), så att ingen människa tar bort din krona!

²³⁹ Vad är en "krona"? Vad är en krona? Det är en – det är en – det är en . . . *Krona* betyder, att man "har – har en besittning". Man är kung, om man är krönt. Förstår Ni? Och vi är Guds söner, då vi kröns med Evtigt Liv, och vår besittning är jorden. "Gör Er till präster och kungar för Gud." Är det riktigt? Så var så god!

²⁴⁰ Och där i det Nya Jerusalem, hur jordens kungar tom. för sin härlighet in i Staden där. Å, det är underbart! Låt . . . Om Ni vill ta det. Ser Ni, de bara lyser liksom stjärnor, kronorna. Och Daniel 12:3 ger en härlig, stor beskrivning av det, om Ni vill skriva ner det. Kanske vi skulle ha tid till att bara i några minuter få tag i det. Låt oss få tag i Daniel, vad han säger här, i

Daniels 12:e kapitel! All right. Låt oss börja med den första, det 12:e kapitlet!

Och vid den tiden ska Mikael . . . (Förstår Ni? Å, Ni vet, vem det är!) . . . ska . . . stå upp, den store fursten, som står för ditt folks barn, och det ska bli en tid av nöd, (Vad är det? Precis efter det här. Vedermodan!) . . . en sådan som aldrig har varit allt sedan det fanns en nation ända till denna samma tid, och vid den tiden ska ditt folk bli frälst, varenda en som finns skriven i boken.

Och många av dem, som sover i jordens stoft ska vakna, och somliga till evigt liv (kronan), och somliga till skam och evinnerligt förakt.

Och de, som är visa, ska skina liksom himlavalvets klarhet, och de, som vänder många till rättfärdighet ska . . . liksom stjärnor för alltid och alltid.

241 Å, broder, där är Din "Krona", denna det Eviga Livets härliga krona! En det Eviga Livets krona.

242 12:e versen, riktigt kvickt, innan vi . . . Och jag tror, att vi håller på att gå hit efter det där då.

Den, som vinner seger, ska jag göra till en pelare i min Guds tempel, . . .

243 Nu ska vi gå igenom det här riktigt kvickt, för jag är redan fem minuter över tiden. Men Ni kan sova litet imorgon, eller hur? Mamma, Du låter honom sova! Du stiger upp, all right, men Pappa är liksom svår att få upp. Men du låter honom bara sova bara litet grand! Smyg Dig ut riktigt lätt, gör i ordning hans kaffe, eller vad han nu vill ha, så blir han på gott humör!

Den, som vinner seger, ska jag göra till en pelare i min Guds tempel, . . .

244 Å, låt oss bara ta det ord för ord bara i en minut! Vill Ni ha fördrag med mig så länge, bara litet grand? Jag vet, att det är hett, och Ni vet, att det är hett här uppe också. Men låt oss se!

Jag ska göra en . . . Den, som vinner seger, ska jag göra till en pelare i min Guds tempel, . . .

245 "Pelare." En *pelare*, eller en "grundval". Grundval i Husets tempel, eller Guds Hus. "Min Guds *tempel*", eller "Min Guds 'Hus'". Det är en pelare, grundvalen. Det här är de där, som tog Ordet, som de hörde (i vers 8), och gick tillbaka till grundvalen.

246 Låt oss nu ta Efesierbrevet 2:19, borta vid Efesus-församlingen! Ni vet, man måste gå tillbaka till Efesus, det var begynnelsen. Är det riktigt? All right, låt oss gå tillbaka till Efesus, där Paulus var, den församlingen, som han grundade! Och låt oss se nu, var vi är någonstans! All right, Efesus-församlingen. Låt oss gå tillbaka nu och se efter, vad den här grundvalen är där borta, och se efter vad Paulus sa om

grundvalen borta i den där första församlingstidsåldern där! Nu talar han till efesierna:

Nu är ni därför inte längre främlingar eller utlänningar utan har medborgarskap tillsammans med de heliga och tillhör Guds hushåll,

Och är byggda på . . . (lutheranernas eller baptisternas grundval. . . Vänta nu, jag blandade ihop det, eller hur? Mmm.)

Utan är byggda på apostlarnas och profeternas grundval, där Jesus Kristus själv är hörnstenen.

²⁴⁷ Allting gick in genom Dörren, Jesus! ”Och den, som vinner seger, ska jag göra till en pelare.” Med andra ord, en del av grundvalen. ”Vad ska jag ge honom? Jag ska lägga apostlarnas och profeternas lära ifrån begynnelsen i honom och ge honom Uppenbarelsen.” Vad sa profeterna om honom? Han är Rådgivare, Fridsfurste, Mäktig Gud, evig Fader. Det var, vad de sa, profeterna, apostlarna. ”Och den, som kan vinna seger över alla de här Satans synagogorna, bevara sig fri och titta rakt mot Porten, honom ska jag göra till en pelare, jag ska sätta tillbaka honom i mitt Ords grundval i min Guds Hus.” Oj, oj! ”Jag ska sätta honom just där i den där pelaren, i grundvalen där man stannar kvar i Ordet.” Amen. Jag tycker om det där, broder, Det är gott. Jag kanske uppför mig konstigt, jag. . . Men jag känner mig bra. All right.

. . . göra honom till en . . . Den, som vinner seger, . . . göra honom till en pelare i min Guds tempel, och han ska inte mera gå ut, . . .

Vad är det där? Om han är en pelare, går han inte ut längre. Han är Bruden! Det är riktigt.

²⁴⁸ Liksom Efesus tidsålder hade, liksom Paulus lärde dem i Apostlagärningarna. . . Vänta nu en minut! Om man ska bli en pelare. . . Jag hade ett annat Skriftställe här nere, som jag ville ge Er, innan vi kommer till Bruden. Om han nu ska bli en pelare, går man tillbaka till Efesus, man går tillbaka till den tidsålder, som Paulus var i. Och Paulus, ängeln till Efesus, som var församlingens begynnelse, grundvalen lärde han dem. ”Om de var döpta på något annat sätt än i ’Jesu Kristi’ Namn, måste de döpas om.” Det är riktigt, Apostlagärningarna 9 eller 5:19, rättare sagt 19:5. I Galaterbrevet 1:8 sa han: ”Om en ängel lärde ut någonting annat, må han vara förbannad.”

²⁴⁹ De var också Bruden, de som var i templet. Låt oss nu komma till Uppenbarelseboken, det 7:e kapitlet och se efter, om de var Bruden! 7:e kapitlet i Uppenbarelseboken.

²⁵⁰ Nu kunde jag, jag – jag. . . Vi talar här om kvarlevan av Israel, etthundrafyrtiofyratusen osv., men låt oss – låt oss bara hoppa över det bara en liten stund och gå ner här till

omkring den 12:e versen! Säg, det är ett pingstmöte där! Det här är de människor, som var . . . Å, se . . . Nåväl, vi ska börja med den 9:e versen, för det första är till Israel, och det var etthundrafyrtiofyratusen beseglade av dem, vilket vi kommer till imorgon.

Och . . . Därefter såg jag, och se, en stor skara, som ingen människa kunde räkna, . . .

²⁵¹ Kom nu ihåg, från 4 till 8 är Israel, vilket var eunuckerna i tempelvakten. Ser Ni, vi ska ta det imorgon, om Herren vill. Han beseglar nu där alla tolv stammarna. Av Juda stam beseglade Han tolv, Ruben beseglade Han tolv, av Gad beseglade Han tolv, och Levi och Sebulon och Benjamin tolv. Och hur många stammar finns det av Israel? [Församlingen svarar: "Tolv." – Utg.] Nåväl, vad är tolv gånger tolv? Hundrafyrtiofyra tusen. Och de var allesammans Israels barn. Johannes kände igen dem, varenda en, han var jude.

Därefter . . . se, en stor skara, som ingen människa kunde räkna, (Här kommer hedningarna.) av alla nationer . . . stammar . . . tungomål, stod inför Gud, och . . . Lammet, klädda i vita mantlar, och palmer i sin hand.

²⁵² Det där är de stackars människorna där fordom, som dog (och lejonen åt upp dem och allting annat) för detta Den Helige Andes Evangelium, som hela tiden droppade av blod. Tusentals tusenden av små barn med sina huvuden krossade på gatorna och allting annat, där står de! Vita mantlar på sig och palmer i sin hand. Oj, oj!

Och de ropade med hög röst och sa: "Frälsningen tillhör vår Gud, som sitter på tronen, och Lammet."

. . . Frälsningen tillhör vår Gud, som sitter på tronen, . . . Lammet.

Och alla änglarna stod runt omkring tronen och omkring de äldste och de fyra väsendena . . . föll på sina . . . Föll på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud,

²⁵³ Lyssna, om Ni inte tror, att det här är ett pingstmöte!

Och sa – och sa: "Amen. Välsignelse . . . härlighet . . . vishet . . . tacksägelse . . . ära . . . kraft . . . makt ska tillhöra vår Gud för alltid och alltid. Amen."

²⁵⁴ Huitt! Låter som om de hade tältmöte där, eller hur? Mmm.

. . . en av de äldste som – som svarade, frågade mig, . . . eller sa till mig: "Vad är dessa, som är klädda i vita mantlar, och varifrån kommer de?"

"Du är ju jude, nu, du kände igen alla de tolv stammarna. Vilka är nu de här? Varifrån kommer de? De har vita mantlar på

sig, varifrån kom de? Inte Benjamins stam och de andra. Vilka är det här, här borta?"

255 Och Johannes blev så . . . ? . . .

. . . *Jag sa till honom: "Min Herre, du vet det. ("Det har – det har mig fast! Jag – jag . . ." Förstår Ni?) . . . Och han sa till mig: "Dessa är de, som har kommit upp ur stora vedermödor och har tvättat sina mantlar och gjort dem vita i Lammets blod.*

För . . . Därför är de inför Guds tron, (inne i Huset) och ska tjäna honom dag och natt i templet, och han, som sitter på tronen, ska bo hos dem.

(Såg ut som om de gick hungriga litet grand, eller hur?) De ska inte hungra mer, (Glory!) inte heller ska de törsta mer, inte heller ska solen lysa på dem mera, inte heller någon hetta.

För Lammets, som är mitt på tronen ska mata dem och . . . leda dem till vattenkällorna, och Gud ska torka . . . alla tårar från deras ögon."

Där är Han. Där är Bruden. Oj, oj! Så vackert! Bruden!

256 Låt oss se efter, vad Han sa här nu, så vi är säkra på att inte missa det nu, den 12:e:

Den, som vinner seger, ska bli en pelare i min Guds tempel och . . . ska inte gå ut mera, . . .

Bruden står där tillsammans med Brudgummen. Å!

257 Å, å, om vi kunde ha haft tid till att ta det där, som jag har (det är för boken där borta), borta i Uppenbarelseboken, som säger: "Alla jordens kungar för in sin stolthet i den." Det är liksom . . . (Bildlikt) Levi stam, alla de andra betalade tionde till honom, ser Ni, från en nymånad till en annan, en sabbat till en annan, gick de upp för att tillbe. Vilken dag det där ska bli! All right. "Och jag ska . . ." Låt oss se! "Ska inte mera gå ut." All right:

. . . en pelare i min Guds tempel, . . . och jag ska skriva på honom min Guds namn, . . .

258 Vad är nu Guds Namn? Jesus. Om Ni vill skriva ner det här (Vi håller på att bli litet sena.), "Jesus!" Efesierbrevet 3:15 säger: "I himmelen och på jorden har allt fått namnet Jesus.", ser Ni. All right. All right, nu. All right.

. . . och min Guds stads namn, vilket är det nya Jerusalem, som kommer ner ifrån himlen från min Gud, Jag ska sätta på honom . . . (Å! Om Ni ser det, är det samma Namn alltsammans, Ni borde redan ha uppfattat det. Förstår Ni? Förstår Ni?) . . . Jag ska sätta på honom . . . min Guds stads namn, . . .

259 "Staden." Han fortsätter och säger: "vilket är det Nya Jerusalem." Ser Ni, det Nya Jerusalem. "Jag ska sätta på honom

det Nya Jerusalem.” Nu är Bruden, eller Församlingen, det Nya Jerusalem. Hur många vet det? Församlingen själv är det Nya Jerusalem. Tror Ni på det?

²⁶⁰ Låt oss bara bevisa det! Uppenbarelseboken 21, tror jag det är, det där jag vill ha. All right, låt oss titta tillbaka här, så att vi kan visa Er! Bibeln säger: ”Pröva allt!”, ser Ni. Uppenbarelseboken 21, nu. Å, lyssna till det här rätt. . . Det här. . . Lyssna till det här, om Ni vill se, vad denna Hans (Guds Namns) nya Stad är!

Och jag såg en ny himmel och en ny jord, för den första himmelen och . . . första jorden hade försvunnit, och det fanns inte längre något hav.

Och jag, Johannes, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, som kom ner ifrån Gud ut ur himmelen, beredd liksom en brud, prydd för sin man.

²⁶¹ Den nya – nya Församlingen är Hednaförsamlingen, Bruden. Bruden är hedning, och hedningen har Hans Namn. Han tog ett folk ut ur hedningarna för Sitt Namns skull. Tror Ni på det?

²⁶² Om Ni inte tror det, så slå upp Apostlagärningarna 15:14 och ta reda på det! Apostlagärningarna 15:14, om Ni vill slå upp det bara en sekund, så ska vi. . . Då ska Ni. . . I Apostlagärningarna, 15:e kapitlet och den 14:e versen, tror jag vi ska finna det. Vi är nu nästan färdiga att avsluta. Apostlagärningarna 15 och den 14:e versen:

*Och efter att de hade tystnat, svarade Jakob och sa:
”Män och bröder, lyssna till mig!*

Simon har berättat hur Gud först besökte hedningarna, för att av dem ta ut ett folk åt sitt namn.”

Mmm. All right, där är Hon. Å!

²⁶³ Nu tror jag, att det där ungefär ganska nära har fått med sig det sista av det, och nu ska vi avsluta med att säga, att det här är Han.

. . . och jag ska skriva på honom min Guds namn och min Guds stads namn, . . .

Vilket alltsammans är detsamma: Jesus, Jesus, Jesus. Och Bruden, som är gift med Jesus, det blir fru Jesus osv., ser Ni.

²⁶⁴ Det finns några väldigt fina kvinnor i den här byggnaden ikväll, väldigt fina, men det är en av dem, som är min, hon har mitt namn. Jag hoppas Ni fick tag i det där. Hon bär mitt namn, det kommer Hans Brud att göra. All right:

. . . Jag ska skriva på honom min Guds namn, . . . vilket är det nya Jerusalem, som kommer ner . . . Rättare sagt, min Guds stad, vilket är nya Jerusalem, som kommer ner från Gud. . . ut från himmelen från min Gud, och jag ska skriva på honom mitt nya namn.

265 Det är bäst, att jag låter det där vara, eller hur? All right. Lägg märke till, att ”honom” där är ental! Om Ni nu vill gå tillbaka till Uppenbarelseboken 2:17 bara en minut, bara för att se tillbaka på det, bara en sekund!

Den, som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna! Till den, som vinner seger, ska jag ge att äta av det fördolda mannat och ska ge honom en vit sten och i stenen ett nytt namn skrivet, som ingen känner till utom den, som får det.

266 Älskar Ni inte Honom? Är Han inte underbar?

Jag älskar Honom, jag älskar Honom,
För att Han älskade mig först
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

267 Som Ni vet, älskar jag att sjunga i Anden efter ett möte, där man har det här skärandet och allting. Gör inte Ni det? Å, jag älskar att komma i Anden då. Ordet! Ser Ni, Ordet har fallit nu, det enda Det behöver nu, är litet fuktighet. Ser Ni, litet lovprisning, så börjar det växa, ser Ni. Å, älskar Ni inte Honom? Låt oss räcka upp våra händer och sjunga den där!

Jag älskar Honom, jag älskar Honom,
För att Han älskade mig först
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

268 Å, låt oss bara böja vårt huvud och säga: ”Fader, vi älskar Dig! Vi älskar Dig. Å, så vi älskar Dig! Vi bara tackar Dig så mycket, Herre! Å, våra – våra stackars mänskliga hjärtan kan inte uttrycka, vad vi känner inuti oss, för hur Du har tvättat oss i Ditt eget Blod. Vi var främlingar, Herre. Vi – vi älskade det, som hör världen till, och vi var alldeles – alldeles tilltrasslade där ute i det, som hör världen till, och Du kom ner genom Din nåd och räckte ut Dina kära heliga händer ner i den syndens smörja, som vi var, plockade ut oss, utvalde oss, tvättade oss, renade oss, satte en ny Ande i oss och vände våra känslor till det, som är därovan. Så vi älskar Dig, Herre!”

269 I denna bedragna tid, så att det inte finns någonting annat kvar i den här världen för oss, Herre. Det finns ingenting kvar åt världen, det är – det är – det är vid ändens tid. Vi ser genom Bibeln, att varenda tidsålder har förflutit. Vi är nu vid slutet, går ut snabbt. Det kommer inte att dröja länge, innan Jesus kommer att komma. Å, Gud, sätt våra hjärtan i brand, låt oss inte stå stilla! Jag tänker: vad skulle den store helige Paulus göra, om han var här ikväll och skulle se sakerna, sådana som de är? Hur han . . . Den mannen, om de hade honom i fängelse innan gryningen, skulle han vara här ute och säga till människorna att göra sig redo för Herrens tillkommelse.

²⁷⁰ I den här stunden, Herre, finns det många sjuka, för här ligger det näsdukar och och böneämnen. Jag ber, att Du ska hela varenda en av dem, Fader. Vi vet, att det var en del av Din verksamhet, som Du bevisade, att den utan minsta tvivel var Sanningen: "Att tecknen ska följa den troende." Från Paulus kropp tog de näsdukar och förkläden och sände till de sjuka, och orena andar for ut ur dem, och de blev helade, för att människorna trodde på den levande Guden. Ge oss det igen ikväll, Fader, då jag överlämnar dem åt Dig genom Jesus Kristus!

²⁷¹ Och nu, Herre, ber jag, att Du ska ta våra själar i Din hand, tvätta oss, stryk oss, för Det säger, att Du "kommer för att hämta en Församling utan fläck eller skrynkla". Låt Den Helige Andes heta strykjärn bara trycka ut alla skrynklor ur oss, så att vi hänger redo för Människosonens tillkommelse!

²⁷² Nu, Fader, ber vi, att Dina välsignelser ska vila över oss. Tillbe tillsammans med oss, Fader! Vi tillber Dig. Vi står ikväll och ger Dig våra hjärtan. Vi... [Blankt ställe på bandet. – Utg.]

FILADELFIAS FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER SWD60-1210

(The Philadelphian Church Age)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska lördag kväll den 10 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org